

แบบรายการเปิดเผยข้อมูล (แนบท้ายคำสั่งนายทะเบียนที่ 72/2563)

เรื่อง ให้เปิดเผยข้อมูลของบริษัทประกันวินาศภัย

ส่วนที่ 1 การรับรองความถูกต้องของข้อมูลเปิดเผย

บริษัทได้สอบทานข้อมูลเปิดเผยด้วยความระมัดระวัง และบริษัทขอรับรองว่า ข้อมูลดังกล่าวถูกต้อง ครบถ้วน ไม่เป็นเท็จ ไม่ทำให้ผู้อื่นสำคัญผิด หรือไม่ขาดข้อมูลที่ควรต้องแจ้งในสาระสำคัญและขอรับรอง ความถูกต้องของข้อมูลที่ได้เปิดเผยทุกรายการของบริษัท

(นายสรจักร เกษมสุวรรณ)
กรรมการ

(นายสมชัย ไชยสุรารกุล)
กรรมการ

วันที่ 30 พฤษภาคม 2568
ข้อมูลประจำปี 2567

ส่วนที่ 2 รายละเอียดการเปิดเผยข้อมูล

1. ประวัติของบริษัท นโยบาย วัตถุประสงค์และกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการประกอบธุรกิจตามที่กำหนดไว้รวมถึงแสดงข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการประกอบธุรกิจ รายละเอียดลักษณะผลิตภัณฑ์และบริการที่สำคัญ ช่องทางการติดต่อกับบริษัท วิธีการและระยะเวลาที่ใช้ในการเรียกร้อง พิจารณาและชดใช้เงินหรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัย

1.1 ประวัติบริษัท

บริษัท ทุนประกันภัย จำกัด (มหาชน) เดิมคือ บริษัท โอสธสกาประกันภัย จำกัด หนึ่งในบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย ได้รับอนุมัติใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันภัย จากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2540 (เลขที่ใบอนุญาต 8/2540) ด้วยทุนจดทะเบียนชำระเต็มมูลค่า 300 ล้านบาท โดยบริษัทฯ ให้บริการผลิตภัณฑ์ประกันวินาศภัยที่หลากหลาย ครอบคลุมถึงการประกันอัคคีภัย การประกันภัยทางทะเลและขนส่งสินค้า ประกันภัยรถยนต์ ประกันสุขภาพ และประกันภัยเบ็ดเตล็ด โดยมีการนำเสนอผลิตภัณฑ์ประกันวินาศภัยที่ออกแบบตามความต้องการเฉพาะของผู้บริโภค และมีพันธมิตรทางธุรกิจที่เป็นธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีระบบนิเวศน์ทางธุรกิจที่แข็งแกร่ง เช่น AirAsia True Corporation และ ThaiTicketMajor

Tune Protect Group Berhad ได้เข้าทำสัญญาซื้อขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนจำนวน 14,700,000 หุ้น หรือคิดเป็นร้อยละ 49 ของหุ้นที่ชำระแล้วของบริษัทฯ จากบริษัท โอสธสกา จำกัด (มหาชน) และได้ทำการจดทะเบียนเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท ทุนประกันภัย จำกัด (มหาชน) ในวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2557

บริษัท ทุนประกันภัย จำกัด (มหาชน) มุ่งมั่นที่จะเป็นผู้นำในการรับประกันภัยทางดิจิทัลรายย่อย โดยการเป็นผู้นำในการรับประกันภัยทางดิจิทัลที่เป็นที่ไว้วางใจ และเป็นมิตรกับผู้บริโภค ตลอดทุกช่วงของชีวิต และสามารถมอบความคุ้มครองที่ตอบรับกับวิถีทางการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นไปตามพันธกิจหลักของบริษัทฯ คือ การสร้างสรรค์นวัตกรรมที่เอื้อประโยชน์และสามารถแก้ปัญหาให้กับผู้บริโภคได้ ทั้งในด้านความคุ้มครอง สุขภาพ และนวัตกรรมที่จำเป็นในวิถีชีวิตของผู้บริโภคปัจจุบัน โดยผู้บริโภคสามารถเข้าถึงการซื้อประกันภัยกับบริษัทฯ ได้ อย่างสะดวกสบายผ่านช่องทางที่หลากหลาย ทั้งผ่านทางพันธมิตรทางการค้า ตัวกลางทางการตลาดทางตรง และช่องทางอินเทอร์เน็ต โดยบริษัทฯ มุ่งเน้นในการพัฒนาเพื่อเป็นผู้นำในความมั่นคงทางการเงิน เพิ่มอัตราส่วนเงินทุน และมีส่วนร่วมเป็นพันธมิตรทางธุรกิจที่หลากหลาย รวมทั้งผู้บริหารมีอาชีพที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการขับเคลื่อนธุรกิจ

ตั้งแต่ปี 2558 เป็นต้นมา บริษัท ทุนประกันภัย จำกัด (มหาชน) มีกองทุนเพิ่มขึ้น มีฐานะการเงินที่แข็งแกร่ง มีพันธมิตรทางธุรกิจที่มีความมั่นคงทั้งในและต่างประเทศ และทีมผู้บริหารที่มีความเป็นมืออาชีพ บริษัทฯ มีวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับ TPG คือ การเป็นผู้นำในการรับประกันภัยทางดิจิทัล (digital insurer) โดยจะดำเนินการเพื่อการเป็นผู้นำด้านดิจิทัล และมุ่งมั่นในการพัฒนานวัตกรรม และความเป็นเลิศในการขายและการให้บริการอย่างสม่ำเสมอ

บริษัทฯ สามารถนำเสนอประกันภัยออนไลน์ผ่านตัวแทนและนายหน้า รวมทั้งนำเสนอผลิตภัณฑ์ผ่านทางช่องทางใหม่ ๆ และหุ้นส่วนใหม่ โดยได้รับประโยชน์จากธุรกิจที่หลากหลายของโอเอสเอส และบริษัทในเครือ และในตลาดที่กำลังเติบโตและมีขนาดใหญ่ในประเทศไทย ซึ่งยังมีความต้องการด้านประกันภัย

นอกจากนี้ บริษัท ทุนประกันภัย จำกัด (มหาชน) ยังคงประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องในตลาดประกันวินาศภัย ด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์อันหลากหลาย เพื่อตอบโจทย์ในเรื่องความคุ้มครองของแผนประกันภัยที่มากขึ้น และให้เข้ากับวิถีชีวิตของคนไทยในปัจจุบันมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยสร้างหลักประกันความมั่นคงแก่ประชาชนและสังคมไทย พร้อมทั้งยังคงมุ่งมั่นและพัฒนาเพื่อการเป็นผู้นำด้านการให้บริการประกันภัยแบบดิจิทัล เพื่อรองรับความต้องการของผู้เอาประกันภัยในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงนี้ โดยในปี พ.ศ. 2561 บริษัทฯ ได้รับการขึ้นทะเบียนกิจกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์และการรับรองระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในเรื่องการออกกรมธรรม์ประกันภัย การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ และการใช้เงินตามสัญญาประกันภัยตามลำดับ

อีกทั้ง บริษัทฯ ยังมุ่งมั่นและพัฒนา เพื่อการเป็นผู้นำด้านการให้บริการประกันภัยแบบดิจิทัล และเป็นผู้ดำเนินผลิตภัณฑ์ประกันอุบัติเหตุการเดินทาง เพื่อรองรับความต้องการของผู้เอาประกัน และได้เปลี่ยนชื่อเพื่อใช้ในการสื่อสารเป็น “Tune Protect Thailand” ในปี พ.ศ. 2564

1.2 นโยบายวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ

บริษัท ทุนประกันภัย จำกัด (มหาชน) มีรายได้หลักมาจากธุรกิจรับประกันภัย รายได้ส่วนหนึ่ง บริษัทฯ จะดำเนินการทำประกันภัยต่อ และรายได้บางส่วนก็จะรับเพื่อเก็บความเสี่ยงภัยไว้เองในอัตราความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ในทุกปีที่ผ่านมาบริษัทฯ มีผลกำไรซึ่งเป็นสินทรัพย์ที่ได้นำไปลงทุนเพื่อผลตอบแทนที่ดีตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นรายได้อีกทางหนึ่ง

โดยจากภาพรวมของลักษณะในการประกอบธุรกิจข้างต้น บริษัทฯ จึงกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์โดยเน้นการให้บริการในด้านที่บริษัทฯ มีศักยภาพสูงสุด ซึ่งการมีพันธมิตรที่ดีและมีประสิทธิภาพอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งครอบคลุมทั้งภูมิภาค และทั่วโลกนั้น ย่อมทำให้บริษัทฯ เพิ่มความได้เปรียบในการประกอบธุรกิจ นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนที่ต้องการความ

คุ้มครองเพิ่มขึ้น ค่าใช้จ่ายในเรื่องการดูแลรักษาพยาบาลยามเจ็บป่วยที่สูงขึ้นมาก คนรุ่นใหม่จึงหันมาซื้อประกันภัยเพิ่มขึ้น ทั้งด้านประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล ประกันสุขภาพเพื่อสิทธิประโยชน์ด้านการลดหย่อนภาษี ประกันภัยการเดินทางสำหรับผู้รักการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ ทั้งการเดินทางเป็นกลุ่มและการเดินทางแบบรายบุคคล บริษัทฯ ได้จึงดำเนินการขยายฐานการตลาดในส่วนนี้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังมุ่งเน้นเรื่องความรวดเร็วของการให้บริการและสร้างความประทับใจให้ลูกค้าอย่างสูงสุดสำหรับผลิตภัณฑ์การรับประกันภัยทางทะเลและขนส่ง การประกันภัยรถยนต์ การประกันภัยในความเสียหายของทรัพย์สินอีกด้วย

บริษัทฯ คาดการณ์ว่าการแข่งขันสำหรับตลาดธุรกิจประกันภัยจะทวีความเข้มข้นมากขึ้น ดังนั้นผู้ประกอบการที่สามารถปรับตัวและใช้ประโยชน์กับเทรนด์ดิจิทัลได้อย่างเต็มที่จะมีโอกาที่จะเป็นผู้นำในการนำเสนอและฝึกอบรมการให้บริการแบบเก่า ๆ โดยการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับรูปแบบการใช้ชีวิตของลูกค้าที่เป็นแบบออนไลน์มากขึ้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายสำคัญของบริษัทฯ ในปัจจุบันและในอนาคตต่อไป

1.3 ลักษณะการประกอบธุรกิจ

การประกอบธุรกิจหลักของบริษัทฯ ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน มีดังนี้

1) ด้านธุรกิจประกันวินาศภัย

ธุรกิจหลักของบริษัทฯ คือ การรับประกันวินาศภัยทุกประเภท ซึ่งมี 4 ประเภท ได้แก่

1. การประกันภัยยานยนต์ (Motor Insurance)

1.1 การประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ (Compulsory Motor Insurance)

1.2 การประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ (Voluntary Motor Insurance)

- ภาคสมัครใจประเภท 1 (Comprehensive)
- ภาคสมัครใจประเภท 2 (Third Party Liability, Fire and Theft)
- ภาคสมัครใจประเภท 3 (Third Party Liability Only)
- ภาคสมัครใจประเภท 4 (Third Party Property Damage Only)
- ภาคสมัครใจประเภท 5 (3+, 2+)

2. การประกันอัคคีภัย (Fire Insurance)

2.1 การประกันอัคคีภัยสำหรับที่อยู่อาศัย

2.2 การประกันอัคคีภัยทั่วไป

3. การประกันภัยทางทะเลและขนส่ง (Marine Insurance)

3.1 การประกันภัยตัวเรือ (Hull Insurance)

3.2 การประกันภัยสินค้า (Cargo Insurance)

4. การประกันภัยเบ็ดเตล็ด (Miscellaneous Insurance)

4.1 การประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล (Personal Accident Insurance)

4.2 การประกันอุบัติเหตุในการเดินทาง (Travel Accident Insurance)

4.3 การประกันภัยความเสียหายทุกชนิดของผู้รับเหมาก่อสร้าง (Contractor's All Risks Insurance)

4.4 การประกันภัยทุกชนิดสำหรับงานติดตั้งเครื่องจักร (Erection All Risks Insurance)

4.5 การประกันหม้อกำเนิดไอน้ำ และถังอัดความดัน (Boiler Insurance)

4.6 การประกันภัยเครื่องจักร (Machinery Breakdown Insurance)

4.7 การประกันความเสี่ยงภัยทรัพย์สิน (Industrial All Risks Insurance)

4.8 การประกันธุรกิจขนาดย่อม (SME Insurance)

4.9 การประกันความเสี่ยงภัยทุกชนิด (All Risks Insurance)

4.10 การประกันภัยธุรกิจหยุดชะงัก (Business Interruption Insurance)

4.11 การประกันภัยโจรกรรม (Burglary Insurance)

4.12 การประกันภัยสำหรับเงิน (Money Insurance)

4.13 การประกันภัยสำหรับกระจก (Plate Glass Insurance)

4.14 การประกันภัยความรับผิดตามกฎหมายต่อบุคคลภายนอก (Public Liability Insurance)

4.15 การประกันภัยผู้เล่นกอล์ฟ (Golfer's Indemnity Insurance)

4.16 การประกันภัยสำหรับความซื่อสัตย์ของลูกค้า (Fidelity Guarantee Insurance)

2) ด้านการลงทุน

บริษัทฯ มีการบริหารจัดการเงินส่วนที่เหลือจากการดำเนินธุรกิจประกันวินาศภัยโดยนำไปลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การฝากเงินกับสถาบันการเงิน พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้รวมทั้งการลงทุนในหุ้น

และหน่วยลงทุน ทั้งนี้จะต้องอยู่ภายใต้ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ
ประกันภัย (คปภ.) เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันภัย

2.3 ลักษณะกลุ่มลูกค้า

1. ลูกค้าองค์กรพันธมิตรธุรกิจ ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรม บริษัทห้างร้านและผู้ประกอบธุรกิจใน
สาขา บริษัทไทยแอร์เอเชีย จำกัด และบริษัทแอร์เอเชีย เอ็กซ์ จำกัด เป็นต้น
2. ลูกค้ารายย่อย
3. ลูกค้ากลุ่มผู้โดยสารเครื่องบิน
4. ลูกค้าที่ซื้อผ่านเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์
5. ตัวแทนและนายหน้าประกันภัย

1.4 รายละเอียดลักษณะผลิตภัณฑ์ บริการที่สำคัญของบริษัท และสัดส่วนร้อยละของเบี้ย ประกันภัย แยกตามประเภทของการรับประกันภัย

ลักษณะผลิตภัณฑ์และบริการทั้งหมดของบริษัท มีดังนี้	
ประเภทของผลิตภัณฑ์ ประกันภัย	ประเภทย่อย
ประกันภัยรถยนต์	ประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ
	ประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ
	ประกันภัยความรับผิดชอบต่อสาธารณชน
การประกันอัคคีภัย	ประกันอัคคีภัยสำหรับที่พักอาศัย
	ประกันอัคคีภัยทั่วไป
การประกันภัยความเสี่ยงทุกประเภท ทางอุตสาหกรรม (IAR)	ประกันภัยภัยพิบัติสำหรับที่พักอาศัย
	ประกันภัยภัยพิบัติสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)
	ประกันภัยภัยพิบัติสำหรับอุตสาหกรรม
ประกันภัยการขนส่งสินค้าทางทะเล	ประกันภัยขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทางทะเล

	ประกันภัยการขนส่งภายในประเทศทางทะเล (INL)
	ประกันภัยความรับผิดของผู้ขนส่งทางทะเล (MCL)
	ประกันภัยตัวเรือ
ประกันภัยสำหรับผู้จัดงาน	ประกันภัยสำหรับผู้จัดงาน
ประกันภัยสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)	ประกันภัยสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)
ประกันภัยเบ็ดเตล็ด	ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล (PA)
	ประกันคุ้มครองโรคไข้เลือดออก
	ประกันสุขภาพส่วนบุคคล
	ประกันคุ้มครองโรคเฉพาะเจาะจง
	ประกันคุ้มครองโรคมะเร็ง
	ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลแบบกลุ่ม
	ประกันการเดินทาง
	ประกันภัยความเสียหายทุกชนิดของผู้รับเหมาก่อสร้าง
	ประกันภัยเครื่องบิน
	ประกันภัยสำหรับความซื่อสัตย์ของลูกค้า
	ประกันภัยผู้เล่นกอล์ฟ

ตารางสัดส่วนร้อยละของเบี้ยประกันภัยแยกตามประเภทของการรับประกันภัย ปี 2567

หน่วย: ล้าน

บาท

ประเภทของการประกันภัย	ประกันอัคคีภัย	ประกันภัยทางทะเลและขนส่ง		ประกันภัยรถยนต์		ประกันภัยรถยนต์						รวม
		ตัวเรือ	ภาคสมัครใจ	ภาคบังคับ	ภาคสมัครใจ	ความเสี่ยงด้านอุตสาหกรรม	ความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก	วิศวกรรม	อุบัติเหตุส่วนบุคคล	ประกันการท่องเที่ยว	อื่น ๆ	
จำนวนเบี้ยประกันภัยรับโดยตรง	5.57	-	16.73	91.67	19.51	20.96	6.43	-	0.85	160.60	88.43	410.74
สัดส่วนของเบี้ยประกันภัย	1.4%	-	4.1%	22.3%	4.7%	5.1%	1.6%	-	0.2%	39.1%	21.5%	100%

โดยผลิตภัณฑ์ที่มีสัดส่วนของเบี้ยประกันภัยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่

1) การประกันภัยการเดินทาง (Travel Insurance)

การประกันภัยการเดินทาง คือ การให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัยระหว่างระยะเวลาการเดินทาง หากผู้เอาประกันภัยประสบเหตุต่อร่างกาย ชีวิต และทรัพย์สิน และแผนการเดินทางของผู้เอาประกันภัย ซึ่งจากความคุ้มครองที่ผู้เอาประกันภัยได้รับจะสามารถเรียกร้องค่าชดเชยได้ตามที่ระบุไว้ในแผนประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยเลือกซื้อ ทั้งนี้เหตุการณ์ดังกล่าวที่ผู้เอาประกันภัยเรียกร้องนั้นจะต้องไม่อยู่ภายใต้ข้อยกเว้น ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางไปต่างประเทศ การเดินทางภายในประเทศ หรือการเดินทางเข้ามาในประเทศ โดยทั่วไปแล้วจะแบ่งประเภทการเดินทางเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่

1.1 ประกันภัยการเดินทางแบบรายเที่ยว คือ ประกันภัยการเดินทางที่คุ้มครองเที่ยวเดียว ตั้งแต่เริ่มต้นเดินทางจนกระทั่งสิ้นสุดแผนการเดินทางนั้น ๆ ตามที่ระบุไว้ในหน้าตารางกรมธรรม์ประกันภัย

1.2 ประกันภัยการเดินทางแบบรายปี คือ ประกันการเดินทางที่ครอบคลุมจำนวนการเดินทางไม่จำกัดเที่ยวในแต่ละปี โดยแต่ละการเดินทางต้องมีความยาวต่อเนื่องไม่เกิน 180 วัน ตามที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย

ความคุ้มครองของประกันการเดินทางที่สำคัญ

- ก. ความคุ้มครองในกรณีเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ ทูพพลภาพถาวรสิ้นเชิง
- ข. ความคุ้มครองด้านค่ารักษาพยาบาลเนื่องจากการบาดเจ็บและ/หรือการเจ็บป่วย
- ค. ความคุ้มครองทรัพย์สินและกระเป๋าเดินทาง
- ง. ความคุ้มครองเที่ยวบินหรือบริษัทผู้ขนส่งล่าช้า
- จ. ความคุ้มครองการเลื่อนหรือการยกเลิกการเดินทาง
- ฉ. ความคุ้มครองด้านบริการช่วยเหลือฉุกเฉิน และการเคลื่อนย้ายฉุกเฉินทางการแพทย์

2) การประกันภัยรถยนต์ (Motor Insurance)

การประกันภัยรถยนต์ คือ การประกันภัยเพื่อคุ้มครองความสูญเสียหรือเสียหายอันเกิดจากการใช้รถ ซึ่งได้แก่ ความสูญเสียหรือเสียหายที่เกิดแก่รถยนต์ ได้แก่ ความเสียหาย บุกสลาย หรือสูญหายของตัวรถยนต์ นอกจากนี้ ความสูญเสียหรือเสียหายที่รถยนต์ก่อให้เกิดขึ้นแก่ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคลภายนอก รวมทั้งบุคคลที่โดยสารอยู่ในรถยนต์นั้น โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ (Compulsory Third Party Insurance) หรือที่เรียกว่า “กรมธรรม์ประกันภัย พ.ร.บ.” กรมธรรม์ดังกล่าวเป็นความคุ้มครองความเสียหายต่อชีวิตร่างกาย หรืออนามัยของผู้ประสบภัยในนามผู้เอาประกันภัย ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อผู้ประสบภัย เนื่องจากรถที่ใช้หรืออยู่ในทาง หรือเนื่องจากสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถนั้น ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 กำหนดไว้

2.2 กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ (Voluntary Motor Insurance) กรมธรรม์นี้มีความคุ้มครองหลักครบทั้ง 3 หมวดการคุ้มครอง ดังนี้

- หมวดความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก ประกอบไปด้วยความคุ้มครองความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย และความเสียหายต่อทรัพย์สิน
- หมวดความคุ้มครองรถยนต์เสียหาย สูญหาย ไฟไหม้
- หมวดความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย ประกอบไปด้วยความคุ้มครองเพิ่มเติม ได้แก่ การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล (ร.ย.01) ค่ารักษาพยาบาล (ร.ย.02) และการประกันตัวผู้ขับขี่ (ร.ย.03)

3) การประกันภัยทางทะเลและขนส่ง (Marine Insurance)

การประกันภัยทางทะเลและขนส่ง คือ การประกันภัยที่คุ้มครองความสูญเสียหรือความเสียหายต่อเรือและทรัพย์สินหรือสินค้าที่อยู่ในระหว่างการขนส่งทางทะเล และยังขยายขอบเขตความคุ้มครองไปถึงความเสียหายขณะขนส่งสินค้าทางอากาศ ทางบก หรือทางรถไฟ ซึ่งต่อเนื่องกับการขนส่งทางทะเลด้วย

การประกันภัยสินค้านั้นระหว่างการขนส่งนั้น ไม่ว่าจะเป็นการขนส่งโดยวิธีใดมักจะเรียกรวมกันว่าการประกันภัยขนส่งสินค้าทางทะเล ซึ่งการทำประกันภัยขนส่งสินค้านั้นจะใช้กรมธรรม์ประกันภัยขนส่งทางทะเลในการรับประกันภัยทั้งสิ้น แม้ว่าสินค้านั้นจะบรรทุกโดยทางรถยนต์หรือทางอากาศก็ตาม

- สำหรับแผนประกันภัยการเดินทาง ดูเพิ่มเติมได้ที่

<https://www.tuneprotect.co.th/th/product/travel-insurance>

- สำหรับประกันภัยส่วนบุคคล ดูเพิ่มเติมได้ที่

<https://www.tuneprotect.co.th/th/product/pa-choice-insurance>

- สำหรับประกันภัยสำหรับธุรกิจ ดูเพิ่มเติมได้ที่

<https://www.tuneprotect.co.th/th/product/all-industry-insurance>

1.5 ช่องทางการติดต่อบริษัท วิธีการและระยะเวลาที่ใช้ในการเรียกร้อง พิจารณา และชดใช้เงิน หรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัย

1.5.1 ขั้นตอน ระยะเวลา เอกสารและวิธีการในการขอรับค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัย

ที่

ประเภทของสินไหม สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมของค่าสินไหมทดแทนแต่ละประเภท สามารถดูได้

- สินไหมทดแทนรถยนต์

https://www.tuneprotect.co.th/th/claim/personal_auto_reimbursement

- สินไหมทดแทนรถยนต์ พรบ.

https://www.tuneprotect.co.th/th/claim/personal_auto_reimbursement

- สินไหมทดแทนประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล และกลุ่ม

https://www.tuneprotect.co.th/th/claim/personal_accident_reimbursement

- สินไหมทดแทนประกันภัยการเดินทาง สำหรับลูกค้าแอร์เอเชีย

https://www.tuneprotect.co.th/th/claim/travel_cancellation_delay_baggage_reimbursement

ทุกชนิด

- ค่าสินไหมทดแทนการประกันอัคคีภัย การประกันภัยขนส่งสินค้า และการประกันความเสี่ยงภัย

https://www.tuneprotect.co.th/th/claim/commercial_fire_reimbursement

- สินไหมสำหรับประกันภัยการเดินทางภายในประเทศและการเดินทางต่างประเทศ

https://www.tuneprotect.co.th/th/claim/travel_cancellation_delay_baggage_reimbursement

ดาวนโหลดเงื่อนไขและความคุ้มครองกรมธรรม์

1. กรมธรรม์ประกันภัยการเดินทางไปต่างประเทศ (สำหรับบุคคลทั่วไป) (ขายผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ (Online)) ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ https://www.tuneprotect.co.th/storage/product/policy_wording/TA/Outbound/Policy_Wording_TA_Outbound_Individual_TH.pdf 2.กรมธรรม์ประกันภัยเดินทางปลอดภัยภายในประเทศ (ขายผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ (Online)) ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ https://www.tuneprotect.co.th/storage/product/policy_wording/TA/Domestic/Policy_Wording_TA_Domestic_TH.pdf

1.5.2 ช่องทางการติดต่อบริษัท

ติดต่อเรา

ที่อยู่: บริษัท ทูนประกันภัย จำกัด (มหาชน) เลขที่ 3199 อาคารมาลีนนท์ ทาวเวอร์ ชั้น 14 ถนนพระราม 4 แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110

เวลาทำการ: วันจันทร์-วันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 08.00-17.00 น. (ยกเว้นวันหยุดนักขัตฤกษ์)

โทรศัพท์: 02-078-5656

โทรสาร: 02-078-5601-3

ศูนย์บริการลูกค้า ตลอด 24 ชั่วโมง

สายด่วน: 1183

โทรศัพท์: 02-078-5656 กด 1

อีเมล: customercare@tuneprotect.com

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม หรือสนใจผลิตภัณฑ์

สายด่วน: 1183

โทรศัพท์: 02-078-5656 กด 1

อีเมล: customercare@tuneprotect.com

เว็บไซต์: <https://www.tuneprotect.co.th/>

ช่องทางติดต่อออนไลน์

Facebook: <https://www.facebook.com/TuneProtectThailand>

Messenger: <https://www.facebook.com/TuneProtectThailand/inbox>

Line Official: <https://lin.ee/lRmsNne>

2. กรอบการกำกับดูแลกิจการที่ดีและกระบวนการควบคุมภายในของบริษัท รวมถึงรายละเอียดในการดำเนินการตามกรอบและกระบวนการดังกล่าว

2.1 กรอบการกำกับดูแลกิจการที่ดีและกระบวนการควบคุมภายในของบริษัท

การกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance)

บริษัท ทุนประกันภัย จำกัด (มหาชน) กำหนดกรอบการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อส่งเสริมการพัฒนาจัดทำ และดูแลนโยบายของบริษัท รวมถึงกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบของบุคลากรที่สำคัญของบริษัท เช่น คณะกรรมการบริษัท ผู้บริหารของบริษัท รวมถึงพนักงานบริษัทในการดำเนินการภายใต้วัตถุประสงค์และหลักการบรรษัทภิบาล

การกำกับดูแลกิจการที่ดี เป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำเนินธุรกิจ เพื่อสร้างความโปร่งใส ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ลงทุน และการสร้างบทบาทหน้าที่ที่สำคัญของคณะกรรมการบริษัทในฐานะผู้นำองค์กรที่สร้างคุณค่าให้แก่กิจการอย่างยั่งยืน โดยมีหลักการดังต่อไปนี้

บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริษัท

1. กำหนดทิศทางและเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ในภาพรวมของบริษัท และพิจารณาอนุมัตินโยบายและ กลยุทธ์ในการดำเนินงานของบริษัท
2. กำกับดูแลให้บริษัทมีนโยบายการดำเนินงานที่โปร่งใส เช่น นโยบายการให้หรือรับของขวัญ และการเลี้ยงรับรอง นโยบายการเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส
3. กำกับดูแลให้บริษัทมีกระบวนการ และกลไกในการควบคุม ติดตาม และตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ ทั้งในเรื่องการกำหนดโครงสร้างบริษัท การกำกับดูแลให้บริษัทมีระบบการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสม การพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการชุดย่อยของบริษัท การกำกับดูแลการสอบบัญชีของบริษัท การประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริษัท การกำกับดูแลให้บริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดี และการกำกับดูแลเรื่องการจัดทำรายงานการเงินของบริษัท
4. ติดตามกำกับดูแลการดำเนินงานของบริษัทอย่างต่อเนื่อง ทั้งในกิจกรรมการกำกับดูแลด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย การดำเนินงานของผู้บริหาร การกำกับดูแลให้บริษัทมีเงินกองทุนที่มั่นคง การกำกับดูแลให้ผู้บริหารรายงานเรื่องที่สำคัญต่อคณะกรรมการบริษัท และการกำกับดูแลให้บริษัทมีการปฏิบัติต่อลูกค้าอย่างเป็นธรรม

บทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร

1. ปฏิบัติตามกลยุทธ์และนโยบายของบริษัทอย่างมีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงการสร้างมูลค่าในระยะยาว และการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน
2. ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการให้บริษัท มีการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ มีระบบการควบคุมภายในที่เหมาะสม มีการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้อง และปฏิบัติต่อผู้เอาประกันอย่างเป็นธรรม
3. รายงานข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของบริษัท ระดับความเสี่ยงของบริษัท และผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารต่อคณะกรรมการบริษัท
4. ส่งเสริมให้บริษัทมีวัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยง ดูแล และควบคุมความเสี่ยงของบริษัทให้อยู่ในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ตามที่คณะกรรมการบริษัทกำหนด

นอกจากนั้นบริษัทมีระบบการควบคุมภายในที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้คณะกรรมการบริษัทและผู้บริหาร ปฏิบัติภารกิจให้บรรลุสำเร็จตามหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลในการควบคุมและบริหารงานบริษัท รวมถึงการคำนึงถึงส่วนได้เสียของผู้ถือหุ้นและการปฏิบัติต่อลูกค้าอย่างเป็นธรรม ภายใต้หลักการปฏิบัติความรับผิดชอบต่อตลาด (Market Conduct Principles)

นโยบายการให้หรือรับของขวัญ และการเลี้ยงรับรอง

ภายใต้นโยบายการให้หรือรับของขวัญ และการเลี้ยงรับรอง (Business Gifts and Entertainment Policy) มีหลักการสำคัญดังต่อไปนี้

1. การให้หรือรับของขวัญ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ให้ผู้นั้นกระทำการหรือละเว้นไม่กระทำการตามที่ผู้ให้ หรือผู้รับสินบนต้องการ หรือเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งอันนำไปสู่ความได้เปรียบทางธุรกิจ หรืออาจนำไปสู่ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ หรือกระทำการใด ๆ อันอาจส่อเสี่ยงให้เกิดการผิดกฎหมาย หรือขัดต่อกฎหมาย การให้หรือรับของขวัญดังกล่าวข้างต้น ย่อมไม่สามารถกระทำการได้
2. ห้ามให้ของขวัญ หรือรับของขวัญเป็นเงินสด หรือสิ่งแทนเงินสด หรือสิ่งอื่น ๆ ที่สามารถแปลงเป็นเงินสดได้
3. ห้ามให้ของขวัญ หรือรับของขวัญ ที่มีมูลค่ามากกว่า 3,000 บาทหรือเทียบเท่า

3.1 กรณีที่ให้ของขวัญ หรือรับของขวัญจากเจ้าหน้าที่รัฐ หรือพนักงานของรัฐ ตามปกติแล้ว บริษัทไม่สามารถกระทำการดังกล่าวได้ เว้นแต่เป็นการบริจาค ทั้งนี้การกระทำการดังกล่าวต้องได้รับการอนุมัติจากฝ่ายกำกับกฎหมายและกฎระเบียบองค์กร และประธานเจ้าหน้าที่บริหาร เป็นลายลักษณ์อักษร

3.2 กรณีให้ของขวัญ หรือรับของขวัญจากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่รัฐ (อาทิเช่น คู่ค้า, สมาคมประกันวินาศภัย) สามารถให้หรือรับของขวัญ ได้ไม่เกินมูลค่า 3,000 บาทต่อครั้งต่อปีปฏิทิน (ทั้งนี้ หากการให้หรือรับของขวัญที่มีมูลค่าเกินกว่า 3,000 บาทจะต้องทำการขออนุมัติจาก ฝ่ายกำกับกฎหมายและกฎระเบียบองค์กร และประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ทุกครั้งก่อนให้หรือรับของขวัญ)

4. การเลี้ยงรับรอง (Meals & Entertainment) เพื่อวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ ทางธุรกิจสามารถกระทำการได้ แต่ทั้งนี้ต้องมีพนักงานจากบริษัท เข้าร่วมการเลี้ยงรับรองดังกล่าว (กรณีทีมงานเลี้ยงรับรองไม่มีพนักงานบริษัทเข้าร่วมด้วย การเลี้ยงรับรองดังกล่าวต้องมีมูลค่าไม่เกิน 3,000 บาทต่อครั้ง และหากกรณีที่มีการเลี้ยงรับรองโดยไม่มีพนักงานบริษัทเข้าร่วม และมีมูลค่าในการเลี้ยงรับรองมากกว่า 3,000 บาทจะต้องขออนุมัติจากฝ่ายกำกับกฎหมายและกฎระเบียบองค์กร และประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ทุกครั้งก่อนดำเนินการ) ทั้งนี้การเลี้ยงรับรองดังกล่าวต้องไม่ส่งผลกระทบ หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้บริษัทเสียชื่อเสียง หรือกระทำการอันอาจเข้าข่ายการให้สินบน

5. การท่องเที่ยว หรือสัมมนา ที่ต้องมีพนักงานบริษัทเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 6 คนขึ้นไป จะต้องได้รับการอนุมัติจากฝ่ายกำกับกฎหมายและกฎระเบียบองค์กร และประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ก่อนดำเนินการ

6. การให้ช่อดอกไม้เพื่อแสดงความยินดี หรือการให้ของขวัญที่เป็น merchandise ของบริษัทที่มีตราสัญลักษณ์บริษัท การให้ดังกล่าวไม่ต้องทำการขออนุมัติจากฝ่ายกำกับกฎหมายและกฎระเบียบองค์กร และประธานเจ้าหน้าที่บริหาร แต่ต้องกระทำการอย่างเหมาะสม

การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส

บริษัทฯ มีการดำเนินการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบริษัทฯ เพื่อให้ผู้เอาประกัน และผู้มีส่วนได้เสีย เห็นภาพรวมที่ชัดเจนในการดำเนินธุรกิจของบริษัทฯ รวมถึงผลการดำเนินงานและสถานะทางการเงิน เพื่อช่วยพัฒนาการใช้กลไกตลาดในการกำกับดูแล (Market Discipline) และความเข้าใจในความเสี่ยงของบริษัทฯ และการบริหารความเสี่ยงเหล่านั้น ผ่านรายงานฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทฯ และช่องทางเว็บไซต์ <https://www.tuneprotect.co.th/th/aboutus/financial-statement> รายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทฯรายปี เผยตามแบบ ปพว.1 รายปี ภายในห้าเดือนนับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี

2. ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทฯรายไตรมาส เผยตามแบบ ปพว.1 รายไตรมาส ภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นไตรมาส

นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลและเสนอรายงานต่อหน่วยงานราชการอื่นที่กำกับดูแลบริษัทฯ เป็นไปภายใต้ระเบียบปฏิบัติอย่างเคร่งครัดเช่นกัน โดยบริษัทฯ ถือว่าการปฏิบัติตามดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการกำกับดูแลกิจการที่ดีด้วย

สามารถดูรายงานการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบริษัทฯ แบบ ปผว. 1 รายปี และแบบ ปผว. 1 รายไตรมาส เพิ่มเติมได้ที่ <https://www.tuneprotect.co.th/th/aboutus/financial-statement>

ระบบการควบคุมภายใน

การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง

คณะกรรมการบริษัทให้ความสำคัญต่อระบบควบคุมภายในที่ดี โดยสนับสนุนฝ่ายจัดการให้มีการกำหนดระเบียบ วิธีการปฏิบัติงานและจัดโครงสร้างการทำงานให้มีการแบ่งแยกหน้าที่ในการปฏิบัติงานให้เกิดการถ่วงดุลและสอบทานระหว่างกัน กำหนดอำนาจดำเนินการที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร และมีระบบติดตามผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน โดยมอบหมายให้คณะกรรมการตรวจสอบทำหน้าที่กำกับดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัทฯ และฝ่ายตรวจสอบภายใน ดำเนินการสอบทานระบบควบคุมภายใน ด้านการดำเนินงาน ด้านการรายงานทางการเงิน และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ โดยยึดตามกรอบแนวปฏิบัติ ด้านการควบคุมภายในของ COSO (The Committee of Sponsoring Organization of Treadway Commission) ดังนี้

การควบคุมภายในองค์กร/สภาพแวดล้อมของการควบคุม (Control Environment)

บริษัทฯ มีสภาพแวดล้อมของการควบคุมภายในที่ดี มีความเหมาะสมเพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจ โดยผู้บริหารได้ส่งเสริมสนับสนุนวัฒนธรรมของบริษัทฯ ที่มุ่งเน้นด้านความซื่อสัตย์และด้านจริยธรรม เป็นตัวอย่างที่ดี (Role Model) และมีการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ดังนี้

คณะกรรมการบริษัทและผู้บริหารให้ความสำคัญกับสภาพการควบคุมและวัฒนธรรมของบริษัทฯ โดยได้กำหนดนโยบายการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง นโยบายป้องกันความขัดแย้งทางผลประโยชน์ นโยบายและกระบวนการจ้างเหมาบริการในองค์กร นโยบายการจ่ายค่าตอบแทน รวมถึงจรรยาบรรณและจริยธรรมทางธุรกิจ การกำกับดูแลกิจการที่ดี และการกำกับดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมาย และกฎระเบียบของบริษัทฯ

บริษัทฯ ให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติ อย่างเสมอภาคบนหลักการของการแข่งขันที่เป็นธรรม เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดี

บริษัทฯ คำนึงถึงการกำกับดูแลภายในองค์กรและสร้างสภาพแวดล้อมการควบคุม โดยการสร้างประสิทธิภาพที่โดดเด่น เพื่อการเติบโตระยะยาว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในแผนกลยุทธ์เพื่อความเติบโตของบริษัทฯ

โครงสร้างของบริษัทฯ กำหนดตามแนวคิดการบริหารจัดการแบบ “Three Lines Model” ที่มุ่งเน้นให้ทุกคนเข้าใจและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และหน้าที่ความรับผิดชอบของตนอย่างเคร่งครัด เน้นการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ผู้ปฏิบัติงาน การดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติการสอบทาน การตรวจสอบและการดูแลรักษาทรัพย์สินออกจากกัน ทำให้เกิดการตรวจสอบถ่วงดุลระหว่างกัน นอกจากนี้ หน่วยงานตรวจสอบภายในมีสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจนเป็นอิสระ โดยกำหนดให้รายงานตรงกับคณะกรรมการตรวจสอบ

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

บริษัทฯ ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยง เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินธุรกิจ การปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และการจัดทำรายงานต่าง ๆ ให้เชื่อถือได้ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอก โดยถือว่าการบริหารความเสี่ยงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของทุกกระบวนการ ในการดำเนินธุรกิจ และต้องมีความเชื่อมโยงกันทุกระดับ ดังนี้

กำหนดนโยบายบริหารความเสี่ยงทั้งองค์กรที่พนักงานทุกคนต้องปฏิบัติตาม และมีการประเมินความเสี่ยงในทุกระดับ โดยความเสี่ยงในระดับองค์กรมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงองค์กรในการกำกับดูแลและสนับสนุนให้มีการดำเนินงาน ด้านการบริหารความเสี่ยงองค์กรให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายทางธุรกิจ

นำกระบวนการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Management: BCM) มาใช้ในการบริหารจัดการภายใต้ภาวะวิกฤตที่อาจเกิดขึ้น เพื่อประเมินแนวทางการปฏิบัติงาน สื่อสารแก่พนักงาน พร้อมทั้งเตรียมทรัพยากรและระบบงานต่าง ๆ ให้พนักงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างต่อเนื่องปลอดภัย และไม่มีผลกระทบต่อเป้าหมายที่สำคัญ

การควบคุมการปฏิบัติงาน/กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)

บริษัทฯ ได้กำหนดกิจกรรมการควบคุมที่หลากหลายรูปแบบ เพื่อจัดการความเสี่ยงของบริษัทฯ ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ มีการพัฒนากิจกรรมการควบคุมด้วยระบบเทคโนโลยี กำหนดสิ่งที่คาดหวังและขั้นตอนการปฏิบัติ เพื่อให้นโยบายที่กำหนดไว้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ ดังนี้

บริษัทฯ มีการกำหนดนโยบายและระเบียบปฏิบัติที่สำคัญเป็นลายลักษณ์อักษร นอกจากนี้ ยังมีการระบุ การดำเนินงานในส่วนที่มีความเสี่ยงสำคัญและกำหนดกลไกในการควบคุมเพื่อป้องกันและลดข้อผิดพลาด มีการสอบทานผลการดำเนินงานโดยฝ่ายบริหารอย่างสม่ำเสมอ

พัฒนาการควบคุมโดยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในขั้นตอนการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระเบียบข้อกำหนด ผ่านระบบต่าง ๆ และได้นำ Robotic Process Automation (RPA) มาใช้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ลดการปฏิบัติงานแบบ Manual เช่น การออกหนังสือแจ้งเตือนใบแจ้งชำระเบี้ยประกันภัยกับตัวแทน และนายหน้าประกันภัย เป็นต้น

ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication)

บริษัทฯ ให้ความสำคัญด้านคุณภาพของสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่สนับสนุนให้การควบคุมภายในสามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีการเปิดเผยสารสนเทศและสื่อสารผ่านช่องทางต่าง ๆ ไปยังผู้บริหารและพนักงานภายในทุกระดับ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก มีช่องทางการแจ้งข้อมูลหรือเบาะแสเกี่ยวกับการฉ้อฉลหรือทุจริตคอร์รัปชันแก่บริษัทฯ ได้อย่างปลอดภัย ดังนี้

จัดช่องทางสำหรับการสื่อสารภายในบริษัทฯ หลายช่องทาง ประกอบด้วย การสื่อสารจากผู้บริหารระดับสูงถึงพนักงานผ่านกิจกรรม Town Hall การสื่อสารผ่านอีเมล การให้ข้อมูลที่สำคัญกับพนักงานใหม่ผ่านกิจกรรมปฐมนิเทศพนักงานใหม่

จัดช่องทางสำหรับการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกหลายช่องทาง เช่น ผ่านทางเว็บไซต์ของบริษัทฯ และสื่อสังคมออนไลน์ อีกทั้ง บริษัทฯ ได้มี Call Center 1183 เพื่อเป็นศูนย์กลางการให้ข้อมูลผลิตภัณฑ์และบริการให้คำแนะนำของบริษัทฯ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นเสนอระเบียบวาระการประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปีและเสนอชื่อบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เพื่อเข้ารับการพิจารณาเลือกตั้งเป็นกรรมการบริษัทเป็นการล่วงหน้า เพื่อเป็นการเสริมสร้างการกำกับดูแลกิจการที่ดีในเรื่องสิทธิและการปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน

ระบบติดตามและประเมินผล (Monitoring & Evaluation Activities)

บริษัทฯ มีระบบการติดตามและประเมินความเพียงพอของการควบคุมภายใน พร้อมทั้งกำหนดแนวทางพัฒนาปรับปรุง เพื่อให้มั่นใจได้ว่าระบบการควบคุมภายในของบริษัทฯ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยคณะกรรมการบริษัทและผู้บริหารติดตามให้มีการรายงานผลการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์ กฎหมาย กฎ ระเบียบทั้งของบริษัทฯ และบริษัทในกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ

ฝ่ายตรวจสอบภายในได้สอบทานกระบวนการควบคุมภายใน เพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการควบคุมภายในที่มีอยู่ มีความเพียงพอเหมาะสม โดยมีการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ในกรณีที่พบว่ามีข้อที่ควรปรับปรุงได้มีการหารือกับฝ่ายจัดการเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานพร้อมแผนการปรับปรุงเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น และติดตามเพื่อให้มั่นใจว่า ข้อตรวจพบเหล่านั้นได้รับการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขอย่างทันเวลา อีกทั้งยังมีการรายงานต่อคณะกรรมการตรวจสอบเป็นประจำทุกไตรมาส ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2567 ฝ่ายตรวจสอบภายในได้มีการประเมินระบบการควบคุมภายในของบริษัทฯ โดยมีความเห็นว่า ควรมีการปรับปรุงกระบวนการควบคุมภายในที่มีความสำคัญของบริษัทฯ เพื่อให้กระบวนการทำงานมีการควบคุมภายในที่เพียงพอ มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลต่อการดำเนินธุรกิจ ซึ่งผู้บริหารได้รับทราบและเห็นถึงความสำคัญของการควบคุมภายใน จึงได้มีการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นของฝ่ายตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง

2.2 โครงสร้างองค์กรของบริษัท

สามารถดูได้ที่โครงสร้างองค์กรของบริษัทจากเว็บไซต์ของบริษัท :

<https://www.tuneprotect.co.th/th/aboutus/organization>

2.3 โครงสร้างการจัดการของบริษัท

คณะกรรมการบริษัท

คณะกรรมการบริษัท มีอำนาจดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

(ก) พิจารณาจัดให้มีนโยบายการกำกับดูแลกิจการที่ดี กรอบการบริหารความเสี่ยงและนโยบายการบริหารความเสี่ยง นโยบายธรรมาภิบาลการลงทุน นโยบายการลงทุนและการประกอบธุรกิจอื่น กรอบการบริหารการประกันภัยต่อนโยบายการต่อต้านการคอร์รัปชัน นโยบายการจ้างเบาะแสเกี่ยวกับการทุจริตและการกระทำคอร์รัปชัน เพื่อให้ฝ่าย

บริหารนำไปปฏิบัติ ซึ่งรวมถึงการทบทวนนโยบายดังกล่าวและประเมินผลการปฏิบัติเพื่อนำมาพิจารณาปรับปรุงให้เหมาะสมเป็นประจำทุกปี และรายงานไว้ในรายงานประจำปี

(ข) พิจารณาความเหมาะสม ให้คำแนะนำ และอนุมัติวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ ตลอดจนเป้าหมายการดำเนินงานของบริษัทที่นำเสนอโดยฝ่ายบริหาร รวมถึงการติดตามประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงาน

(ค) ดูแลให้บริษัทมีระบบบริหารความเสี่ยง การควบคุมภายในและการตรวจสอบที่เหมาะสม

(ง) ดูแลให้มีกระบวนการสรรหาและแผนการสืบทอดตำแหน่งของกรรมการและผู้บริหารของบริษัทอย่างมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการบริษัทเป็นผู้แต่งตั้งประธานคณะผู้บริหารและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คณะผู้บริหารรับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจของบริษัทภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการบริษัท

(จ) ดูแลให้มีแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับจริยธรรมในการดำเนินธุรกิจของบริษัท ข้อพึงปฏิบัติที่ดีของกรรมการและพนักงาน รวมถึงการสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบ

(ฉ) จัดทำรายงานอธิบายความรับผิดชอบต่อของคณะกรรมการในการจัดทำรายงานทางการเงินไว้ในรายงานประจำปี

(ช) พิจารณาประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริษัท ประธานคณะผู้บริหารและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร รวมทั้งกำกับดูแลให้มีกระบวนการที่มีประสิทธิภาพในการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหาร

(ซ) จัดให้มีช่องทางสำหรับผู้มีส่วนได้เสียในการติดต่อสื่อสารกับคณะกรรมการบริษัท เพื่อแจ้งข้อมูลหรือข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์มายังบริษัทเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกระบวนการที่กำหนดต่อไป

(ณ) ดำเนินการอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนด ขอบบังคับ และมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทฯ

รายชื่อ	ตำแหน่ง
1. นายสรจักร เกษมสุวรรณ	ประธานกรรมการ และกรรมการตรวจสอบ
2. นายสมชัย ไชยสุรารกุล	กรรมการ กรรมการตรวจสอบ กรรมการบริหารความเสี่ยง และกรรมการลงทุน
3. นายธรรศพลฐ์ แบเลเวิร์ด	กรรมการ
4. นายไพรัช พรพัฒนางกูร	กรรมการ
5. นายโมฮัมหมัด รัชติ บิน โมฮัมหมัด กาซาลิ	กรรมการ และประธานกรรมการตรวจสอบ
6. นายฮาว คิม เลียน	กรรมการ
7. นางศุภา ชิว หลิง	กรรมการ และประธานกรรมการบริหารความเสี่ยง

หมายเหตุ ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2567

คณะผู้บริหาร

รายชื่อ	ตำแหน่ง
1. นางสาวศศิวิมล ช่อลัดดา	ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร
2. นายดิกชัน หว่อง คิท เซ็ง	ผู้อำนวยการฝ่ายการเงิน
3. นางสาวจิษชา นวลเมือง	หัวหน้าฝ่ายการรับประกันภัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์
4. นางสาวจินตนันท์ ไกรโสภา	หัวหน้าฝ่ายกลยุทธ์การตลาด
5. นายปฐมพงศ์ ลีไวยโรจน์	หัวหน้าฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
6. นางสาวมนัสนันท์ ตันวงษ์วาน	หัวหน้าฝ่ายบุคลากรและวัฒนธรรมและบริการ
7. นายสาธิต สนธิกก	หัวหน้าฝ่ายกฎหมาย
8. นางสาวจีรา จิระทวิกาญจน์	หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ
9. นางสาวพรพรรณ อติเรกลาภ	ผู้จัดการอาวุโส ฝ่ายตรวจสอบภายใน
10. นางสาวกัญชวี สิริคำ	ผู้จัดการฝ่ายปฏิบัติตามกฎหมาย
11. นายธนาวุฒิ ชูจันทร์	ผู้จัดการฝ่ายบริหารความเสี่ยง
12. นางสาวชวิสรุา แก้ววิเชียร	ผู้จัดการฝ่าย เลขานุการบริษัท

หมายเหตุ ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2567

2.4 คณะกรรมการชด้อย

คณะกรรมการชด้อยของบริษัท ได้แก่

1. คณะกรรมการตรวจสอบ

คณะกรรมการตรวจสอบเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (“สำนักงาน คปภ.”) ทำหน้าที่ประชุมร่วมกับฝ่ายบริหาร ฝ่ายตรวจสอบภายใน ฝ่ายกฎหมายและบรรษัทภิบาล ฝ่ายบัญชีและการเงิน และผู้สอบบัญชี เพื่อสอบทานให้บริษัทฯ มีการรายงานทางการเงินที่มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง เชื่อถือได้ สอบทานและประเมินผลให้บริษัทฯ มีระบบการควบคุมภายใน ระบบการตรวจสอบภายในและระบบการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพและรัดกุม และสอบทานให้บริษัทฯ ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ข้อกำหนดของสำนักงาน คปภ. และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจของบริษัทฯ

รายชื่อ	ตำแหน่ง
1. นายโมฮัมหมัด รัชติ บิน โมฮัมหมัด กาซาลลิ	ประธานกรรมการตรวจสอบ
2. นายสมชัย ไชยสุภารกุล	กรรมการตรวจสอบ
3. นายสรจักร เกษมสุวรรณ	กรรมการตรวจสอบ

2. คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

- กำหนดและพิจารณาทบทวนกรอบการบริหารความเสี่ยง นโยบายการบริหารความเสี่ยง และขอบเขตการบริหารความเสี่ยง ให้ครอบคลุมความเสี่ยงประเภทต่าง ๆ ที่สำคัญ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้ เงินกองทุน ชื่อเสียง หรือการดำรงอยู่ของบริษัทฯ
- กำกับดูแลและสนับสนุนให้มีการดำเนินงานด้านการบริหารความเสี่ยงที่สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายในการดำเนินธุรกิจ ประเมินความเพียงพอของมาตรการบริหารความเสี่ยง รวมถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารความเสี่ยงของบริษัทฯ
- จัดให้มีการประชุมเป็นประจำอย่างน้อยไตรมาสละ 1 ครั้ง เพื่อติดตามสถานะความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงของบริษัท รวมถึงความคืบหน้าในการบริหารความเสี่ยงและให้ข้อเสนอแนะในสิ่งที่ต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบการบริหารความเสี่ยงและนโยบายการบริหารความเสี่ยงและกลยุทธ์ที่กำหนด และรายงานให้คณะกรรมการบริษัททราบอย่างน้อยไตรมาสละ 1 ครั้ง
- สนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการบริหารความเสี่ยงองค์กร
- ทำให้มั่นใจว่าบริษัทดำเนินกิจการภายใต้นโยบายบริหารความเสี่ยง
- จัดเตรียมแผนบรรเทาความเสี่ยงเพื่อรับมือกับความเสี่ยงกรณีฉุกเฉิน

รายชื่อ	ตำแหน่ง
1. นางคูท ชิว หลิง	ประธานกรรมการบริหารความเสี่ยง
2. นายสมชัย ไชยสุภารกุล	กรรมการบริหารความเสี่ยง
3. นางสาวศศิวิมล ช่อลัดดา	กรรมการบริหารความเสี่ยง
4. นางตัน เอ็ง เอ็ง	กรรมการบริหารความเสี่ยง
5. นางเอ็มมา เซ็ง ซู วี	กรรมการบริหารความเสี่ยง

3. คณะกรรมการลงทุน

คณะกรรมการลงทุน ประกอบด้วยบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการบริษัท จำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน ประกอบด้วย กรรมการหรือผู้บริหารของบริษัท และมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารการลงทุน การบริหารความเสี่ยง การวิเคราะห์หลักทรัพย์

คณะกรรมการลงทุนมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. จัดทำกรอบนโยบายการลงทุน และทบทวนแผนการลงทุนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อขออนุมัติจากคณะกรรมการบริษัท
2. พิจารณาอนุมัติแผนการลงทุนของบริษัทฯ ที่สอดคล้องกับกรอบนโยบายการลงทุน และนโยบายการบริหารความเสี่ยงรวม
3. กำกับดูแลการลงทุนของบริษัทฯ ให้เป็นไปตามกรอบนโยบายการลงทุน และนโยบายการบริหารความเสี่ยงรวม ระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการลงทุน และข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
4. กำกับดูแลในเรื่องธรรมาภิบาล ความโปร่งใส และการป้องกันความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมการลงทุนของบริษัทฯ
5. กำกับดูแล ระบบงาน บุคลากร และข้อมูลที่ใช้ประกอบการตัดสินใจการลงทุนของบริษัทฯ ให้มีประสิทธิภาพ และเพียงพอต่อการดำเนินงาน
6. บริหารเงินลงทุนตามกรอบนโยบายการลงทุนที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริษัท
7. รายงานผลการลงทุนให้คณะกรรมการบริษัททราบเป็นรายไตรมาส

รายชื่อ	ตำแหน่ง
1. นายเตียว เก็ก พิน	ประธานกรรมการลงทุน
2. นายสมชัย ไชยสุภารากุล	กรรมการลงทุน
3. นางสาวศศิวิมล ช่อลัดดา	กรรมการลงทุน

2.5 การสรรหาและการแต่งตั้งกรรมการ กรรมการอิสระ และผู้บริหาร

ภายใต้ข้อบังคับของบริษัทฯ ในหมวดที่ 4 เรื่องคณะกรรมการ บริษัทจะมีการคัดสรรกรรมการ กรรมการอิสระผู้มีความสามารถ โดยทั้งนี้จะเป็นบุคคลที่ถูกคัดสรร หรือนำเสนอมาจากกลุ่มผู้ถือหุ้น หรือเป็นตัวแทนจากผู้ถือหุ้น หรือบุคคลที่สมัครเข้ามาผ่านทางช่องทางที่เปิดเผย บุคคลดังกล่าวจะถูกนำเสนอ ประวัติ ผลงาน ความรู้ ประสบการณ์และความสามารถที่เหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจของบริษัท โดยมีคุณสมบัติที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย (ที่ผ่านการตรวจสอบมาจากหน่วยงานที่ดูแลการปฏิบัติตามกฎหมายแล้ว) เพื่อขออนุมัติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น หรือขออนุมัติจากที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด และตามข้อบังคับของบริษัทฯ ต่อไป

สำหรับบทบาหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ สามารถดูเพิ่มเติม ได้ที่
<https://www.tuneprotect.co.th/th/aboutus/corporate-governance>

2.6 นโยบายการจ่ายค่าตอบแทน (Remuneration policy)

ค่าตอบแทนกรรมการ

เงื่อนไขในการพิจารณาค่าตอบแทนเป็นไปตามข้อบังคับของบริษัทฯ ข้อ 30 ที่กำหนดให้ “บำเหน็จ กรรมการ และค่าตอบแทนให้สุดแล้วแต่ที่ประชุมผู้ถือหุ้นจะกำหนด กรรมการมีสิทธิได้รับค่าเบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส หรือผลประโยชน์ตอบแทนในลักษณะอื่นตามข้อบังคับ หรือตามที่ที่ประชุมผู้ถือหุ้นจะ พิจารณาซึ่งอาจกำหนดเป็นจำนวนแน่นอนหรือวางเป็นหลักเกณฑ์และจะกำหนดไว้เป็นคราว ๆ ไปหรือจะ ให้มีผลตลอดไปจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงก็ได้...” ทั้งนี้ค่าตอบแทนจะต้องอยู่ในระดับที่เหมาะสมเมื่อ เทียบเคียงกับอุตสาหกรรมเดียวกัน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับภาระหน้าที่ความ รับผิดชอบและเพียงพอที่จะรักษากรรมการที่มีคุณสมบัติ และมีคุณภาพตามที่ต้องการไว้ แต่ในขณะเดียวกัน ก็ต้องคำนึงถึงผลการดำเนินงานของบริษัทด้วย

ค่าตอบแทนในส่วนผู้บริหาร

ประธานเจ้าหน้าที่บริหารเป็นผู้มีสิทธิผู้กำหนดอัตราค่าผลตอบแทนและผลประโยชน์ตอบแทนของ ผู้บริหารระดับสูงของบริษัทฯ ไม่เกินอัตราที่มีอำนาจอนุมัติตามที่คณะกรรมการบริษัทกำหนด โดยบริษัทฯ จะมีการสำรวจอัตราค่าตอบแทนเป็นระยะ โดยพิจารณาจากหลายสาเหตุประกอบกันทั้งในด้าน ความสามารถในการปฏิบัติงาน ผลงานที่ปรากฏ สภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ต้องอยู่ในระดับที่เหมาะสม เป็น ธรรม และทัดเทียมกับอุตสาหกรรมเดียวกัน เป็นต้น

3. การบริหารความเสี่ยงขององค์กร (Enterprise Risk Management: ERM) และการบริหารสินทรัพย์ และหนี้สิน (Asset Liability Management: ALM)

3.1 การบริหารความเสี่ยงขององค์กร (Enterprise Risk Management: ERM)

บริษัทจัดให้มีการบริหารจัดการนั้นเป็นไปอย่างมีระบบ และมีองค์ประกอบหลักของการบริหารความ เสี่ยงที่ดีและครบถ้วน โดยใช้ระบบการบริหารความเสี่ยงแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กร อย่างมีประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานการบริหารความเสี่ยงสากล และเป็นไปตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานขั้นต่ำในการบริหาร จัดการความเสี่ยงของบริษัทประกันภัย ที่สำนักงาน คปภ. กำหนดไว้ เพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมาย การดำเนินงานตามแผนธุรกิจได้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และภารกิจขององค์กร

นโยบายการบริหารความเสี่ยงของบริษัท

ประเภทของความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจด้านประกันวินาศภัยนั้นจำแนกออกเป็น 11 ประเภท ซึ่งประกอบด้วย

(1) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk) ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดแผนกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน และการนำแผนดังกล่าวไปปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสม นอกจากนี้ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ยังรวมถึงการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายนอกซึ่งรวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เทคโนโลยี และความคาดหวังของสาธารณชน อีกทั้งปัจจัยภายใน อันส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดกลยุทธ์ หรือการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลัก เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานขององค์กร

(2) ความเสี่ยงด้านการประกันภัย (Insurance Risk) ความเสี่ยงที่เกิดจากความผันผวนของความถี่ ความรุนแรง และเวลาที่เกิดความเสียหายที่เบี่ยงเบนจากสมมุติฐานที่ใช้ในการกำหนดอัตราเบี้ยประกัน การคำนวณสำรองประกันภัย และการพิจารณารับประกันภัย

(3) ความเสี่ยงด้านตลาด (Marketing Risk) ความเสี่ยงที่เกิดจากการเคลื่อนไหวของอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และราคาตราสารในตลาดเงินตลาดทุน ที่มีผลกระทบในทางลบต่อรายได้ และเงินทุนของสถาบันการเงิน ความเสี่ยงจากตลาด สามารถแบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน และความเสี่ยงจากราคา

(4) ความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk) ความเสี่ยงที่เกิดจากคู่สัญญาไม่สามารถปฏิบัติตามภาระที่ตกลงไว้กับบริษัท รวมถึงโอกาสที่คู่สัญญาจะถูกปรับลดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิต ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์โดยรวมของบริษัทอย่างรุนแรงที่ทำให้เกิดผลขาดทุน

(5) ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (Liquidity Risk) ความเสี่ยงที่เกิดจากการที่บริษัทไม่สามารถชำระหนี้สินและภาระผูกพันเมื่อถึงกำหนด เนื่องจากไม่สามารถเปลี่ยนสินทรัพย์เป็นเงินสดได้ หรือไม่สามารรถจัดหาเงินทุนได้เพียงพอ หรือสามารถจัดหาเงินมาชำระได้แต่ด้วยต้นทุนที่สูงเกินกว่าที่จะยอมรับได้ รวมไปถึงถึงปัจจัยภายนอก

(6) ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational Risk) ความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายอันเนื่องมาจากการขาดการกำกับดูแลที่ดี ขาดธรรมาภิบาลในองค์กร หรือขาดการควบคุมที่ดีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการปฏิบัติงาน บุคลากร ระบบงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารข้อมูล รวมไปถึงความปลอดภัยของข้อมูล

(7) ความเสี่ยงด้านชื่อเสียง (Reputation Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการที่สาธารณชน ได้แก่ ลูกค้า คู่ค้า นักลงทุน หรือผู้กำกับดูแล รับรู้ถึงภาพลักษณ์ในเชิงลบหรือขาดความเชื่อมั่นในบริษัทซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้ และ/หรือ เงินกองทุนของบริษัท ทั้ง ในปัจจุบันและอนาคต ความเสี่ยงด้านชื่อเสียงอาจเกิดจากการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับจรรยาบรรณ หรือความคาดหวังของสังคม หรือมาตรฐานการบริการของบริษัท หรือไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง หรือการบริการที่ไม่เป็นมิตรกับลูกค้า

(8) ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Risk) หมายถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อระบบหรือการปฏิบัติงานของบริษัท รวมถึงความเสี่ยงที่เกิดจากภัยคุกคามทางไซเบอร์

(9) ความเสี่ยงด้านมหันตภัย (Catastrophe Risk) หมายถึงความเสี่ยง หรือเหตุการณ์ต่อเนื่องที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งก่อให้เกิดการจ่ายค่าสินไหมทดแทนจริงเบี่ยงเบนไปจากค่าสินไหมทดแทนที่ได้มีการคาดการณ์เอาไว้อย่างมาก ซึ่งทำกระทบต่อเงินสำรองของบริษัท และส่งผลให้ค่าอัตราส่วนสินไหมทดแทนสูงขึ้น และอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (CAR Ratio) ลดลงเช่นกัน

(10) ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นใหม่ (Emerging Risk) หมายความว่าความเสี่ยงที่อาจเกิดใหม่เป็นความสูญเสียที่อาจไม่เคยปรากฏขึ้นหรือไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน และเป็นความเสี่ยงที่ยากต่อการประมาณการทั้งในเชิงโอกาสการเกิดและความรุนแรงในการเกิด เนื่องจากความไม่แน่นอนและการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยแวดล้อม อาทิ การเมือง กฎหมาย สังคม เทคโนโลยี สภาพแวดล้อมทางกายภาพ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ

(11) ความเสี่ยงภายในกลุ่มธุรกิจ (Group Risk) ความเสี่ยงที่บริษัทอาจได้รับผลกระทบเชิงลบจากสถานการณ์ (ทั้งที่เป็นทางการเงินและที่ไม่ใช่การเงิน) จากธุรกิจในกลุ่มเดียวกัน นอกจากนี้ยังรวมถึงความเสี่ยงที่เกิดจากความมั่นคงทางการเงินของกลุ่มธุรกิจทั้งหมด หรือบริษัทภายในในกลุ่มธุรกิจ ซึ่งได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ของธุรกิจใดธุรกิจหนึ่ง ซึ่งเป็นทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มธุรกิจเอง หรือเหตุการณ์ภายนอกที่กระทบต่อกลุ่มธุรกิจ

ขอบเขตการบริหารความเสี่ยงของบริษัท

(1) การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์และการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ประกันภัย

1.1 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ คือ กระบวนการในการพัฒนาลักษณะของแบบประกันภัยให้เป็นที่ต้องการของตลาดและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทางธุรกิจของบริษัทรวมถึงการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแบบประกันภัยที่มีอยู่เดิมด้วย

1.2 การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ประกันภัย คือ กระบวนการประเมินค่าสินไหมทดแทนผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ ต้นทุนทางการเงินและการปฏิบัติการ และประมาณการรายได้จากเบี้ยประกันภัย โดยกระบวนการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยและเงื่อนไขความคุ้มครองเกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่คุ้มครอง การกำหนด สมมติฐานในการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย และการติดตามดูแลความเหมาะสมของการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย

(2) การเสนอขายและการเก็บเบี้ยประกันภัย

2.1 การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย คือ ในกรณีบริษัท หมายความว่า การเชิญชวนให้ลูกค้าทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท ในกรณีที่กระทำโดยตัวแทนประกันวินาศภัย หมายความว่า การชักชวน

ลูกค้าให้ทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท และในกรณีที่กระทำโดยนายหน้าประกัน วินาศภัยหรือธนาคาร หมายความว่า การซื้อหรือจัดการให้ลูกค้าทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท

2.2 การเก็บเบี้ยประกันภัย เป็นการเรียกเก็บค่าเบี้ยประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัย ซึ่งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บเบี้ยประกันภัยที่ออกโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย โดยในกรณีที่มีการมอบหมายให้บุคคลใดกระทำการแทน บริษัทต้องมีการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรและเป็นไปตามนโยบายการใช้บริการจากบุคคลภายนอก

(3) การพิจารณารับประกันภัย คือ กระบวนการซึ่งบริษัทดำเนินการประเมินความเสี่ยงที่บริษัทจะต้องรับไว้ภายใต้ขอบเขตของระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ โดยกระบวนการพิจารณารับประกันภัย เกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการขอเอาประกันภัยที่สำคัญ การประเมินระดับความเสี่ยง การคำนวณเบี้ยประกันภัยตามอัตราที่บริษัทกำหนด และการตัดสินใจรับหรือปฏิเสธการรับประกันภัย

(4) การประเมินสำรองประกันภัย เป็นการประเมินถึงความเหมาะสมความเพียงพอของสำรองประกันภัย

(5) การบริหารจัดการค่าสินไหมทดแทน คือ กระบวนการซึ่งบริษัทตรวจสอบเอกสารและหลักฐาน เพื่อพิจารณาจ่ายชำระค่าสินไหมทดแทนและผลประโยชน์ที่ต้องครบถ้วนตามที่ระบุในสัญญาประกันภัย

(6) การประกันภัยต่อ คือ กระบวนการพิจารณาในการโอนหรือรับความเสี่ยงทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนไปให้กับผู้รับประกันภัยต่อรายอื่น โดยพิจารณาจากผลการทำประกันภัยต่อในอดีตและสถิติค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้น

(7) การลงทุนประกอบธุรกิจอื่น คือ การพิจารณาการลงทุนประกอบธุรกิจอื่น โดยพิจารณาฐานะเทียบตามประกาศของสำนักงาน คปภ. และกฎระเบียบบริษัท ว่าด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัท ประกันวินาศภัย

(8) การบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน เป็นการบริหารจัดการความเสี่ยงจากความสัมพันธ์กันระหว่างระยะเวลาและจำนวนสินทรัพย์ลงทุนกับระยะเวลาและจำนวนหนี้สินตามภาระผูกพันของบริษัท มีวัตถุประสงค์เพื่อการจัดการความเสี่ยงทางการเงินสำหรับสินทรัพย์หนี้สินหลังเพื่อการจ่ายชำระหนี้สินสำหรับธุรกิจ

(9) การจัดจ้างบุคคลภายนอก การใช้บริการจากบุคคลภายนอกนั้นมีไว้เพื่อรองรับการแข่งขันที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรวดเร็ว การปรับปรุงคุณภาพงานบริการให้กับลูกค้า และความพยายามในการลดต้นทุนขององค์กรต่าง ๆ ทำให้บริษัทอาจมีความจำเป็นต้องใช้บริการและ/หรือ ว่าจ้างผู้ให้บริการรายอื่น หรือ บุคคลภายนอกให้มาดำเนินการแทน เพื่อหันมาทุ่มเทบุคลากรและทรัพยากรที่มีอยู่กับงานหลักที่สำคัญของบริษัท

กระบวนการและวิธีการในการประเมินและวัดความเสี่ยงของบริษัท

บริษัทต้องจัดให้มีการประเมินความเสี่ยงอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง คณะทำงานบริหารความเสี่ยงของบริษัทฯ นำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบภายใน 30 วัน นับจากวันที่มีการเปลี่ยนแปลง

การประเมินความเสี่ยงตนเอง ประกอบด้วย การประเมินระดับความเสี่ยง คุณภาพการจัดการความเสี่ยง แนวโน้มความเสี่ยง พร้อมระบุแนวทางการลดหรือควบคุมความเสี่ยง

สำหรับกระบวนการประเมินความเสี่ยงและการวัดความเสี่ยง โดยใช้วิธีการประเมินและวัดความเสี่ยงจะใช้ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพตามความเหมาะสมและความซับซ้อนของความเสี่ยงแต่ละด้าน

นโยบายการบริหารความเสี่ยงที่สำคัญ

กระบวนการบริหารความเสี่ยงด้านต่าง ๆ สามารถประเมินความเสี่ยง ติดตามความเสี่ยง และรายงานความเสี่ยง ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงด้านประกันภัย โดยคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานของบริษัทเพื่อกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) และความเบี่ยงเบนจากระดับที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance) ในแต่ละระดับ เพื่อกำหนดแนวทางการบริหารความเสี่ยง
2. กำหนดวัตถุประสงค์ โดยระบุสิ่งที่คาดหวังหรือผลสำเร็จตามนโยบาย และวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักของฝ่ายงาน
3. การระบุเหตุการณ์ความเสี่ยง โดยพิจารณาและระบุถึงเหตุการณ์ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้
4. การประเมินความเสี่ยง โดยพิจารณาจากการประเมินโอกาสที่จะเกิด ความเสี่ยง (Risk Likelihood) และผลกระทบ (Risk Impact) เพื่อให้ทราบถึงระดับความรุนแรงของความเสี่ยงดั้งเดิม (Inherent Risk) เพื่อ ใช้จัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง
5. การประเมินมาตรการการควบคุมความเสี่ยง โดยระบุมาตรการที่มีอยู่ เพื่อประเมินประสิทธิผลและความเพียงพอ หากประเมินแล้วพบว่า ระดับการควบคุมความเสี่ยงที่มีอยู่ไม่เพียงพอต้องจัดทำแผนการจัดการเพิ่มเติมด้วย
6. การรายงานความเสี่ยง โดยการจัดทำรายงานสรุปผลการบริหารความเสี่ยงและแนวทางการจัดการความเสี่ยงด้านประกันภัยของบริษัทต่อคณะกรรมการบริษัทหรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายอย่าง สม่าเสมอและต่อเนื่อง เพื่อให้ได้รับทราบปัญหาข้อจำกัดที่เกิดขึ้น รวมถึงกำหนดแนวทางแก้ไขป้องกันและควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
7. การติดตามและประเมินผลโดยการจัดทำระบบติดตามผลการดำเนินงานที่กำหนดไว้เพื่อป้องกันและควบคุมความเสี่ยงได้ทันทั่วทั้งที่ รวมถึงกำหนดดัชนีชี้วัดความเสี่ยง (Key Risk Indicators : KRI) ระดับ

ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และความเสี่ยงเบี่ยงเบนจากระดับความเสี่ยง ที่ยอมรับได้ของปัจจัยแต่ละตัวเพื่อใช้ในการติดตามดูแลความเสี่ยง ที่เกิดขึ้นและรายงานให้ผู้บริหารระดับสูงอย่างน้อยไตรมาสละ 1 ครั้ง

การควบคุมและการจัดการความเสี่ยงของบริษัท

หลังจากประเมินความเสี่ยงแล้วต้องกำหนดแนวทางหรือวิธีการควบคุมความเสี่ยงโดยระบบการควบคุมที่ดีจะต้องง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับต้นทุน รวมไปถึงเมื่อนำมาปฏิบัติจริงจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการทำงาน และคุณภาพของงานตลอดจนสามารถลดความเสี่ยงได้อย่างชัดเจน อาทิเช่น นโยบาย มาตรฐานวิธีการปฏิบัติงาน การกำหนดเป้าหมายและระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ การกำหนดเขตความเสี่ยง การกำหนดอำนาจอนุมัติ ระบบการควบคุมภายใน ระบบการติดตามและรายงานความเสี่ยง รวมทั้งกำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยงที่สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ โดยคำนึงถึงต้นทุนที่แท้จริงที่เกิดขึ้นโดยเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่จะได้รับ และผลของการจัดการความเสี่ยงดังกล่าวต้องคำนึงถึงระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ด้วย

วิธีการจัดการความเสี่ยงอาจจะเป็นวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีรวมกัน ดังต่อไปนี้

ระดับความเสี่ยงที่ประเมิน	วิธีการจัดการกับระดับความเสี่ยงที่ประเมินไว้
Terminate Risk (การหลีกเลี่ยง/กำจัดความเสี่ยง)	กรณีที่ไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงได้ อาจใช้วิธีการเปลี่ยนวัตถุประสงค์ การหยุดดำเนินกิจการ/ระงับ/ยกเลิก หรือการไม่ดำเนินการกิจกรรมนั้น ๆ เลย เช่นการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ มีงบประมาณโครงการสูง อาจมีการประเมินความเสี่ยงก่อนเริ่มโครงการ ซึ่งหากมีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดปัญหาตามมาทั้งด้านการเงินและด้านอื่น ๆ ก็จะไม่ดำเนินการ เป็นต้น
Transfer Risk (การถ่ายโอนความเสี่ยง)	เป็นวิธีการร่วมหรือแบ่งความรับผิดชอบให้กับผู้อื่นในการจัดการความเสี่ยง เช่นการทำประกันภัย และการจ้างบุคคลภายนอกที่มีความสามารถหรือความชำนาญการในเรื่องต่าง ๆ เหล่านั้น ดำเนินการแทน (Outsource) เป็นต้น
Treat Risk (การควบคุมความเสี่ยง)	เป็นการดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อควบคุมโอกาสที่อาจเกิดขึ้นหรือขนาดของผลกระทบจากความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่กำหนด ซึ่งเป็นระดับที่สามารถยอมรับได้ เช่น การจัดซื้ออุปกรณ์เพื่อป้องกันอันตรายจากการทำงาน หรือการจัดหาอุปกรณ์เพิ่มเติมจากเดิม

	การปรับปรุงแก้ไขกระบวนการงาน การจัดทำแผนฉุกเฉินและการจัดทำมาตรฐานความปลอดภัย เป็นต้น
Take Risk (การยอมรับความเสี่ยง)	เป็นการยอมรับให้ความเสี่ยงสามารถเกิดขึ้นได้ภายใต้ระดับความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้ โดยไม่มีมาตรการหรือกลยุทธ์ใด ๆ ในการควบคุม ซึ่งอาจเนื่องมาจากความเสี่ยงนั้นอยู่ในระดับความเสี่ยงต่ำมาก หรือไม่มีวิธีการใด ๆ ในปัจจุบันที่จะควบคุม หรือวิธีการที่จะนำมาใช้มีต้นทุนสูงเมื่อเทียบกับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยงนั้น ไม่คุ้มค่าต่อการดำเนินการ

การปฏิบัติตามนโยบายการบริหารความเสี่ยง

- (1) ให้พนักงานของบริษัทถือปฏิบัติตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงของบริษัท
- (2) การปฏิบัติงานใด ๆ ที่ไม่เป็นไปตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงของบริษัทต้องได้รับการพิจารณาและอนุมัติจากคณะกรรมการบริษัท หรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลเรื่องดังกล่าว
- (3) กรณีที่มีปัญหาในการตีความเกี่ยวกับนโยบายการบริหารความเสี่ยงของบริษัท กำหนดให้คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงเป็นผู้ชี้แจงทั้งหมด

เงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้

บริษัทได้มีการพิจารณาปริมาณเงินกองทุนที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจภายใต้ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้และสอดคล้องกับแผนธุรกิจของบริษัทและแสดงให้เห็นว่าเงินกองทุนของบริษัทเพียงพอตามที่กฎหมายกำหนดไว้ รวมถึงต้องพิจารณาถึงคุณภาพและความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของบริษัท ทั้งนี้ การดำเนินการภายใต้กระบวนการบริหารความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ ต้องพิจารณาถึงเงินกองทุนทางเศรษฐศาสตร์ (ถ้ามี) เงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ตามกฎหมาย และเงินกองทุนของบริษัท

การกำหนดเงินกองทุนทางเศรษฐศาสตร์จะช่วยให้บริษัทสามารถประเมินระดับเงินกองทุนที่เหมาะสม และช่วยในการตัดสินใจว่าความเสี่ยงใดที่บริษัทสามารถยอมรับได้หรือความเสี่ยงใดที่ต้องมีการถ่ายโอนความเสี่ยงออกจากบริษัทความแตกต่างที่สำคัญระหว่างเงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ตามกฎหมายกับเงินกองทุนทางเศรษฐศาสตร์ คือ เงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ตามกฎหมายจะสะท้อนถึงค่าความเสี่ยงที่ประเมินบนพื้นฐานของข้อมูลอุตสาหกรรมซึ่งกำหนดโดย คปภ. ในขณะที่เงินกองทุนทางเศรษฐศาสตร์จะสะท้อนถึงลักษณะความเสี่ยงและค่าความเสี่ยงของแต่ละบริษัทเป็นการเฉพาะ

การประเมินความมั่นคงทางการเงิน

บริษัทจะทำการประเมินค่าความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัทเพื่อประเมินถึงความเสี่ยงพอของการบริหารจัดการความเสี่ยงในปัจจุบันและในอนาคตต่อสถานะความมั่นคงทางการเงินของบริษัทเป็นประจำอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อปี พร้อมเสนอต่อคณะกรรมการบริษัทหรือคณะกรรมการชุดย่อยที่ได้รับมอบหมาย

บริษัทจะทำการประเมินค่าความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัทและจัดทำการศึกษาเหตุผลและแผนการดำเนินงานของบริษัทในการประเมินค่า ความสามารถของบริษัทที่จะสะท้อนความเสี่ยงในลักษณะของการประเมินค่าความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัทควรได้รับการสนับสนุนโดยกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบองค์รวมและนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงในการดำเนินงานของบริษัทการประเมินค่าดังกล่าวควรมีความเหมาะสมกับลักษณะ ขนาด และความซับซ้อนของความเสี่ยงของบริษัท

การประเมินความมั่นคงทางการเงินเป็นผลมาจากการพิจารณาแนวทางการกำกับดูแลตามมาตรการต่าง ๆ และการประเมินฐานะทางการเงินของบริษัทประกันภัยในปัจจุบันและฐานะทางการเงินในอนาคต ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการชำระหนี้ของบริษัทประกันภัยที่มีต่อผู้เอาประกันภัยเมื่อครบกำหนดชำระซึ่งการประเมินความมั่นคงทางการเงินทั้งหมดอาจจะต้องใช้ข้อมูลอื่นเพิ่มเติมในรายงานทางการเงินที่ต้องรายงานตามกฎหมาย

อีกทั้ง ต้องมีการพิจารณาถึงความเสี่ยงที่สำคัญทั้งหมด ทั้งนี้ ให้รวมถึงความเสี่ยงด้านการพิจารณารับประกันภัย ความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านตลาด ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการ ความเสี่ยงสภาพคล่อง และความเสี่ยงที่เกิดจากกลุ่มบริษัทเป็นอย่างน้อย การประเมินค่าความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัทจะต้องระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการความเสี่ยงและระดับและคุณสมบัติของทรัพยากรเงินทุนที่บริษัทมีอยู่และที่ต้องจัดหาเพิ่มเติม

ความเชื่อมโยงระหว่างความเสี่ยง กลยุทธ์ และเงินกองทุน

บริษัทมีความมั่นใจว่าได้ดำเนินธุรกิจโดยมีการเชื่อมโยงระหว่างกลยุทธ์ทางธุรกิจ การบริหารความเสี่ยง และการบริหารเงินกองทุน โดยบริษัทได้ทำการคาดการณ์ความเสี่ยงเชิงคุณภาพและความเสี่ยงเชิงปริมาณที่อาจเกิดขึ้นจากแผนกลยุทธ์ ซึ่งนำมาสู่ความต้องการของเงินกองทุน เพื่อให้สามารถวางแผนการบริหารเงินกองทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยบริษัทได้มีการจัดทำแผนธุรกิจที่สะท้อนถึงความเชื่อมโยงระหว่างความเสี่ยง กลยุทธ์ และเงินกองทุน โดยได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการแล้ว

ความเพียงพอของเงินกองทุนและการบริหารเงินกองทุน

บริษัทต้องดำรงเงินกองทุนเพื่อรองรับผลขาดทุนหรือความสูญเสียที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วอาจส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานและเงินกองทุนของบริษัท ตัวอย่างเช่น การจ่ายสินไหม

รายใหญ่ การเกิดมหันตภัย การขาดทุนจากการลงทุน เป็นต้น นอกจากนี้เงินกองทุนยังเป็นหลักประกันในความมั่นคงและสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ของบริษัทอีกด้วย เงินกองทุนนั้นจะสะท้อนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีของบริษัท และยังเป็นสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าให้แก่บริษัทเมื่อระดับความเพียงพอของเงินกองทุนลดลงอย่างเป็นสาระสำคัญ

บริษัทได้ทำการประเมินความสามารถของบริษัทในการดำเนินธุรกิจ การบริหารความเสี่ยงและแหล่งของเงินทุนที่จำเป็นตลอดระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งยาวนานกว่าระยะเวลาที่ใช้ในการคำนวณเงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ตามกฎหมาย เพื่อให้มั่นใจว่าการแบ่งประเภทเงินกองทุนที่สามารถนำมาใช้ได้และการประเมินเงินกองทุนที่สามารถนำมาใช้มีความเหมาะสมและเพียงพอต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนไว้ล่วงหน้า ไว้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารเงินกองทุน

อีกทั้งบริษัทได้ทำการกำหนดอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนภายในของบริษัทซึ่งสูงกว่าอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และอธิบายวิธีการกำหนดอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนภายในดังกล่าว อีกทั้งบริษัทได้จัดทำกระบวนการบริหารเงินกองทุน ซึ่งสอดคล้องกับแผนธุรกิจของบริษัท ทั้งในส่วนระยะเวลาและการดำเนินการเพื่อให้มีความสอดคล้องกัน

การทดสอบภาวะวิกฤต การวิเคราะห์สถานการณ์และการวิเคราะห์ความต่อเนื่อง

การทดสอบภาวะวิกฤต หมายความว่า การวัดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่ไม่พึงประสงค์ของปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งหรือหลายปัจจัยรวมกัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินของบริษัท การทดสอบภาวะวิกฤตเป็นส่วนหนึ่งของกรอบการบริหารความเสี่ยงการกำกับกับการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวม และการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันวินาศภัยซึ่งทำให้เกิดความเชื่อมโยงกันระหว่างระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ แผนธุรกิจ และการบริหารเงินกองทุนของบริษัท

นอกจากนี้ บริษัทจะทำการวิเคราะห์ความสามารถในการดำเนินธุรกิจโดยพิจารณาจากทรัพยากรทางการเงินและ ความสามารถในการดำเนินธุรกิจให้กลับสู่ภาวะปกติ และมีการรายงานผลการทดสอบภาวะวิกฤตต่อ คณะกรรมการบริษัท และผู้บริหารของบริษัท เพื่อทำการอนุมัติและกำหนดมาตรการแก้ไขสถานการณ์ภายใต้ภาวะวิกฤตอย่างเหมาะสมเป็นประจำ

การวิเคราะห์สถานการณ์ หมายความว่า การวิเคราะห์สถานการณ์ที่คำนึงถึงผลกระทบของสถานการณ์ที่สะท้อนถึงเหตุการณ์ในอดีต โดยนำมาวิเคราะห์ตามสถานะในปัจจุบัน การวิเคราะห์สถานการณ์อาจจัดทำโดยใช้รูปแบบสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ ซึ่งอาจจะนำไปเป็นการเฉพาะเจาะจงหรือเป็นการกำหนดสถานการณ์แบบสุ่ม โดยการใช้แบบจำลองเพื่อสร้างสถานการณ์ที่เป็นไปได้ เพื่อการวิเคราะห์ผลลัพธ์ในรูปแบบการแจกแจงทางสถิติ ทางบริษัทจะทำการคัดเลือกตัวแบบและปัจจัยที่มีผลกระทบอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงความเสี่ยงและภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสมและมีการรายงานผลการทดสอบภาวะวิกฤตต่อคณะกรรมการบริษัทและผู้บริหารของบริษัท เพื่อทำการอนุมัติและกำหนดมาตรการแก้ไขสถานการณ์ภายใต้การวิเคราะห์สถานการณ์อย่างเหมาะสมเป็นประจำ

การวิเคราะห์ความต่อเนื่องนั้น บริษัท จะทำการวิเคราะห์ความต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจภายใต้สถานการณ์ที่หลากหลายที่บริษัท คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งครอบคลุมถึงการทดสอบภาวะวิกฤตตามระยะเวลาที่สอดคล้องกับแผนธุรกิจและระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้และดำเนินการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง การวิเคราะห์ความต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจครอบคลุมถึงความเสี่ยงที่สำคัญทั้งความเสี่ยงเชิงคุณภาพและความเสี่ยงเชิงปริมาณภายใต้กรอบการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวมและการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัทและคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยง รวมถึงการเปลี่ยนแปลงลักษณะความเสี่ยงของบริษัท ในอนาคต โดยบริษัทจะประมาณการสถานะทางการเงิน เงินกองทุนที่ดำรงไว้ และอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนของบริษัท มีการรายงานผลการทดสอบภาวะวิกฤตต่อคณะกรรมการบริษัท และผู้บริหารของบริษัท เพื่อทำการอนุมัติและกำหนดมาตรการแก้ไขสถานการณ์ ภายใต้การวิเคราะห์ความต่อเนื่องอย่างเหมาะสมเป็นประจำ

3.2 การบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน (Asset Liability Management: ALM)

การบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน เป็นการบริหารจัดการความเสี่ยงจากความไม่สัมพันธ์กันระหว่างระยะเวลาและจำนวนสินทรัพย์ลงทุนกับระยะเวลาและจำนวนหนี้สินตามภาระผูกพันของบริษัท มีวัตถุประสงค์เพื่อการจัดการความเสี่ยงทางการเงินสำหรับสินทรัพย์หมุนหลังเพื่อการจ่ายชำระหนี้สินสำหรับธุรกิจ เนื่องจากหนี้สินจากการรับประกันวินาศภัยส่วนใหญ่เป็นหนี้สินระยะสั้นจึงมีความเสี่ยงทางด้านดอกเบี้ยต่ำ แต่มีความเสี่ยงที่เกิดจาก มหันตภัย ความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดราคาผิดพลาดและความเสี่ยงด้านการประมาณการหนี้สินค่าสินไหมทดแทนคลาดเคลื่อนสูง กลยุทธ์การบริหารสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัท จึงเน้นไปทางการรักษาสภาพคล่องทางการเงินให้อยู่ในระดับที่เพียงพอและเหมาะสม อันเนื่องมาจากความไม่แน่นอนของจำนวนกระแสเงินสดจ่าย รวมถึงระยะเวลาที่จะต้องจ่าย โดยการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในการบริหารจัดการความเสี่ยงดังกล่าว

บริษัท จึงมีการประมาณการกระแสเงินสดจ่ายหนี้สินอย่างสม่ำเสมอ และจัดสรรเงินลงทุน เช่น ตราสารหนี้และเงินฝากธนาคารที่มีอายุวันครบกำหนดและอัตราผลตอบแทนที่เหมาะสมเพื่อให้มีกระแสเงินสดรับ ที่สอดคล้องกับกระแสเงินสดจ่ายที่ประมาณการไว้ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวได้จัดทำโดยฝ่ายลงทุน โดยใช้ข้อมูลประกอบจากฝ่ายการเงินและฝ่ายสินไหมทดแทน โดยที่กลยุทธ์การบริหารสินทรัพย์และหนี้สินเน้นไปทางการรักษาสภาพคล่องทางการเงินเพื่อให้เพียงพอที่จะจ่ายชำระหนี้สินที่มีต่อผู้ถือกรรมสิทธิ์จำนวนกรรมสิทธิ์ และหนี้สินตามกรรมสิทธิ์ประกันภัยจึงเป็นสิ่งที่บริษัทนำมาใช้ในการพิจารณาตัดสินใจในการลงทุน ทั้งในเรื่องของระยะเวลาที่จะลงทุน และความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย

หน่วย: ล้านบาท

การบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน	ปี 2567		ปี 2566	
	ราคาตามบัญชี	ราคาประเมิน	ราคาตามบัญชี	ราคาประเมิน
สินทรัพย์ลงทุน	376.34	361.73	338.28	321.23
สินทรัพย์สภาพคล่อง	299.12	291.53	260.01	250.14
หนี้สินรวม	390.92	386.79	499.32	479.03
หนี้สินตามสัญญาประกันภัย	163.46	162.78	190.47	174.70

หมายเหตุ

- ราคาบัญชี หมายถึง สินทรัพย์และหนี้สิน ที่ประเมินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
- ราคาประเมิน หมายถึง สินทรัพย์และหนี้สินที่ประเมินตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย เพื่อวัตถุประสงค์หลักในการกำกับความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันภัย และเพื่อให้มั่นใจว่าบริษัทมีความสามารถในการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาประกันภัยได้อย่างครบถ้วนแก่ผู้เอาประกันภัย

4. ความเสี่ยงจากการรับประกันภัยที่สามารถคาดการณ์ได้และมีนัยสำคัญอันอาจมีผลกระทบต่อฐานะการเงินของบริษัท การบริหารจัดการประกันภัยต่อ ความเชื่อมโยงของเงินกองทุนและความเสี่ยงจากการรับประกันภัยและการกระจุกตัวจากการรับประกันภัย

ความเสี่ยงด้านการรับประกันภัย หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากความผันผวนของความถี่ ความรุนแรง และเวลาที่เกิดความเสียหายที่เบี่ยงเบนไปจากข้อสมมติที่ใช้ในการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย การคำนวณเงินสำรอง การพิจารณารับประกันภัย และการประกันภัยต่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสี่ยงที่ความเสียหายที่เกิดจากปัจจัยภายนอกที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ เช่น การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิศาสตร์ สภาพของสังคมและวัฒนธรรม มีความรุนแรงทำให้บริษัทต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนเป็นจำนวนมากจนส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของบริษัท

ความเสี่ยงจากการรับประกันภัยที่สามารถคาดการณ์ได้

1) กระบวนการในการคาดการณ์ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการรับประกันภัยอย่างมีนัยสำคัญ

การคำนึงถึงพื้นที่เสี่ยงภัยของภัยธรรมชาติที่คาดว่าจะมีแนวโน้มในการเกิดความเสียหาย businesses ที่มีมาตรฐาน และการดูแลรักษาทรัพย์สินของผู้ขอเอาประกันภัยอย่างเหมาะสม

2) เกณฑ์ในการตัดสินใจที่จะรับความเสี่ยงภัยไว้เอง หรือโอนความเสี่ยงภัย/ ความเสียหายที่คาดไว้ในข้อ 1 ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์ในการบริหารความเสี่ยง การประมาณความเสียหายสูงสุด หรือความรุนแรงของความเสียหายที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจริง (Estimated Maximum Loss) ความสามารถของบริษัทในการรับความเสี่ยงภัยไว้เอง ในสัดส่วนที่สัญญาประกันภัยต้องรองรับอย่างเพียงพอสำหรับงานที่รับเสี่ยงภัยไว้เอง ดังกล่าว

3) ประเมินผลกระทบต่อเงินกองทุนของบริษัท จากการตัดสินใจเลือกวิธีการของบริษัทดังกล่าว จากข้อ 2 บริษัทมีการพิจารณาการดำรงเงินกองทุนอย่างสม่ำเสมอ และรักษาระดับการเพิ่มเงินกองทุนให้เพียงพอต่อการเติบโตของเบี้ยประกันภัย และความเสี่ยงภัยที่เพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน

บริษัทพิจารณากระจายความเสี่ยงภัยไปยังผู้รับประกันภัยต่อ ที่มีอันดับความน่าเชื่อถือตามที่ คปภ. กำหนดเพื่อให้ครอบคลุมความเสี่ยงที่มีอยู่ทั้งหมด เพื่อลดผลกระทบต่อเงินกองทุนให้น้อยที่สุด และรักษาเสถียรภาพความมั่นคงของบริษัท

4) การกระจุกตัวของภัย (Concentration Risk) ของบริษัทที่เกิดจากการรับประกันภัย ได้แก่ การกระจุกตัวของผลิตภัณฑ์ ช่องทางการจำหน่าย พื้นที่ที่รับประกันภัย และภัยที่รับประกันมาตรการควบคุมพื้นที่เสี่ยงภัยที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้ (Block Risk Control) การกระจายช่องทางการจำหน่าย และผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงหลากหลาย แทนการรับเสี่ยงภัย

บริษัทดำเนินการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการพิจารณารับประกันภัย จะเลือกรับประกันภัยที่มีความเสี่ยงต่ำโดยพิจารณาคัดเลือกบุคคล ทรัพย์สิน และลักษณะของกิจการที่เอาประกันภัยรวมถึงพิจารณาสภาพพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติประเภทต่าง ๆ ด้วย ซึ่งบริษัทจะพิจารณาปัจจัยดังกล่าวจากข้อมูลในอดีตที่ได้รวบรวมไว้ แล้วจึงคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสมกับความเสี่ยงนั้น

สำหรับการบริหารความเสี่ยงของการรับประกันภัยที่มีความเสี่ยงสูง บริษัทจะทำการรับประกันภัยต่อเพื่อโอนความเสี่ยงให้บริษัทประกันภัยต่อที่มีฐานะมั่นคงทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในหลายรูปแบบ เช่น การรับประกันภัยต่อตามสัญญาแบบสัดส่วน การรับประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย และการรับประกันภัยต่อความเสียหายส่วนเกิน โดยคำนึงถึงความสามารถในการรับความเสี่ยงภัยหรือขีดจำกัดความเสี่ยงภัยที่

ยอมรับได้ตามประเภทการรับประกันภัยของบริษัท นอกจากนี้ บริษัทดำเนินการควบคุมกระบวนการจัดการสินไหมทดแทนเพื่อให้รัดกุม และถูกต้องตรงตามความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง ทั้งนี้สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณให้มีรายละเอียด ดังนี้

	หน่วย : ล้านบาท	
รายการ	2567	2566
สำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากบริษัทประกันภัยต่อ	44.29	69.44
เงินค้างรับจากการประกันภัยต่อ	27.66	206.88
เงินวางไว้จากการประกันภัยต่อ	-	-

5. มูลค่า วิธีการ และสมมติฐานในการประเมินหนี้สินจากสัญญาประกันภัย

วิธีการในการประเมินหนี้สินจากสัญญาประกันภัย

หนี้สินจากสัญญาประกันภัย ประกอบด้วยสำรองค่าสินไหมทดแทน ค่าสินไหมทดแทนค้างจ่ายและสำรองเบี้ยประกันภัย

(ก) สำรองค่าสินไหมทดแทนและค่าสินไหมทดแทนค้างจ่าย

ค่าสินไหมทดแทนค้างจ่ายบันทึกตามจำนวนที่จะจ่ายจริง ส่วนสำรองค่าสินไหมทดแทนจะบันทึกเมื่อได้รับการแจ้งคำเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้เอาประกันภัยตามจำนวนที่ผู้เอาประกันภัยแจ้ง และโดยการประมาณการของฝ่ายบริหาร มูลค่าประมาณการสินไหมทดแทนสูงสุดจะไม่เกินทุนประกันของกรมธรรม์ที่เกี่ยวข้อง

ประมาณการสำรองสินไหมทดแทนคำนวณโดยวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย โดยคำนวณจากประมาณการที่ดีที่สุดของค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันภัยในอนาคตสำหรับความสูญเสียที่เกิดขึ้นแล้วก่อนหรือ ณ วันที่ในรอบระยะเวลารายงาน ทั้งจากรายการความสูญเสียที่บริษัทได้รับรายงานแล้วและยังไม่ได้รับรายงาน และรวมถึงค่าใช้จ่ายในการจัดการค่าสินไหมทดแทน และหักด้วยมูลค่าซากและการรับคืนอื่น ๆ ผลต่างของประมาณการสำรองสินไหมทดแทนที่คำนวณได้สูงกว่าค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับรู้ไปแล้วในบัญชี จะรับรู้เป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้มีการรายงานให้บริษัทฯ ทราบ (Incurred but not reported claim: IBNR)

(ข) สำรองเบี้ยประกันภัย

ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน บริษัทจะเปรียบเทียบมูลค่าของสำรองความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดกับสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ หากมูลค่าของสำรองความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดสูงกว่าสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ บริษัทจะรับรู้ส่วนต่างและแสดงรายการสำรองความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดในงบการเงิน

สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้คำนวณจากเบี้ยประกันภัยรับก่อนการเอาประกันภัย
ต่อด้วยวิธีการดังนี้

การประกันภัยขนส่งเฉพาะเที่ยว การประกัน อุบัติเหตุการเดินทางที่มีระยะเวลา ค้ำครองไม่เกิน 6 เดือน	ร้อยละร้อยของเบี้ยประกันภัยรับตั้งแต่วันที่ กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มมีผลคุ้มครองตลอด ระยะเวลาที่บริษัทยังคงให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอา ประกันภัย
การประกันภัยอื่น	วิธีเฉลี่ยรายวัน (วิธีเศษหนึ่งส่วนสามร้อยละหกสิบห้า)

สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้จากการเอาประกันภัยต่อคำนวณจากเบี้ยประกันภัย
จ่ายจากการเอาประกันภัยต่อด้วยวิธีการเช่นเดียวกับกรมธรรม์ประกันภัยตรงที่ได้โอนความเสี่ยงจากการ
ประกันภัยให้บริษัทรับประกันภัยต่อแล้วตลอดอายุของสัญญากรมธรรม์

สำรองความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุด เป็นจำนวนเงินที่บริษัทจัดสรรไว้เพื่อชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตสำหรับการประกันภัยที่ยังมีผลบังคับอยู่ ซึ่งคำนวณโดย
วิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย บริษัทใช้การประมาณการที่ดีที่สุดของค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะ
เกิดขึ้นในระยะเวลาเอาประกันภัยที่เหลืออยู่ โดยอ้างอิงจากข้อมูลในอดีต

สมมติฐานในการประเมินหนี้สินจากสัญญาประกันภัย

ข้อสมมติหลักที่ใช้ในการประมาณการมูลค่าสำรองค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายในการจัดการ
สินไหมทดแทนอันเกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัย คือการคาดการณ์ว่ารูปแบบการเกิดและการพัฒนาการค่า
สินไหมทดแทนในอนาคตจะเป็นไปในรูปแบบเดียวกันกับประสบการณ์ในอดีต ซึ่งบริษัทจำเป็นต้องอาศัยข้อ
สมมติที่สำคัญในการประมาณการ ดังนี้

(1) ประมาณการเบื้องต้นของอัตราส่วนค่าสินไหมทดแทนสมบูรณ์ในปีอุบัติเหตุล่าสุด ประมาณการ
เบื้องต้นของอัตราส่วนค่าสินไหมทดแทนสมบูรณ์ในปีอุบัติเหตุล่าสุด คือ ค่าประมาณการเบื้องต้นของ
อัตราส่วนระหว่างค่าสินไหมทดแทนสมบูรณ์และเบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้สำหรับปีอุบัติเหตุล่าสุดที่
กำหนดขึ้นโดยอาศัยข้อมูลประสบการณ์ในอดีต และข้อมูลอุตสาหกรรมรวมทั้งข้อสมมติในการประมาณการ
เบี้ยประกันภัย

(2) ปัจจัยการพัฒนาสินไหมทดแทนแรก ปัจจัยการพัฒนาสินไหมทดแทนแรก คืออัตราส่วนระหว่าง
ค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นสะสม ณ ช่วงพัฒนาการที่สองและช่วงพัฒนาการแรก บริษัทได้คัดเลือกปัจจัย
ดังกล่าวโดยอ้างอิงจากค่าเฉลี่ยในอดีตเป็นหลัก ปัจจัยดังกล่าวมีผลกระทบต่อการประมาณสำรองค่าสินไหม
ทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้รับรายงานในไตรมาสอุบัติเหตุล่าสุด

(3) อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการจัดการสินไหมทดแทนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการจัดการสินไหมทดแทนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ คือ อัตราส่วนระหว่างค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการสินไหมต่าง ๆ ที่ไม่สามารถระบุได้แน่ชัดว่าเกิดจากรายการสินไหมใดรายการหนึ่ง เช่น เงินเดือนของแผนกสินไหมทดแทน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอื่นฝ่ายสินไหมทดแทน เป็นต้น และค่าสินไหมทดแทนจ่ายระหว่างปี ซึ่งอัตราดังกล่าวคำนวณโดยอาศัยข้อมูลประสบการณ์ค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นจริงในอดีตของบริษัท

การใช้ดุลยพินิจและประมาณการทางบัญชีที่สำคัญ

(1) การจัดประเภทสัญญาประกันภัย

ในการพิจารณาเพื่อจัดประเภทสัญญาประกันภัยตามคำนิยามของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน บริษัทต้องทดสอบสัญญาประกันภัยว่าเป็นสัญญาที่รับ/โอนความเสี่ยงด้านการรับประกันภัยที่มีนัยสำคัญจาก/ ไปยังคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งหรือไม่ โดยใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัยที่อาศัยข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับ ข้อมูลค่าสินไหมในอดีตและข้อสมมติอื่น ๆ ซึ่งฝ่ายบริหารจำเป็นต้องใช้ดุลยพินิจในการเลือกใช้อัตราสมมติดังกล่าว

(2) สำรองค่าสินไหมทดแทน

ทุกวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน บริษัทต้องประมาณการสำรองค่าสินไหมทดแทนโดยแยกพิจารณาสองส่วน คือ ส่วนของค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นและบริษัทฯ ได้รับรายงานความเสียหายแล้ว และส่วนของความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้วแต่บริษัทฯ ยังไม่ได้รับรายงาน (Incurred but not reported - IBNR) ซึ่งต้องใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัยที่เป็นมาตรฐานสากลในการประมาณการ โดยข้อสมมติหลักที่ใช้ในวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัยดังกล่าวประกอบด้วยข้อมูลในอดีต ซึ่งได้แก่ ปัจจัยการพัฒนาค่าสินไหมทดแทน อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทนสมบูรณ์ และค่าใช้จ่ายในการจัดการสินไหมทดแทนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ เป็นต้น

สำรองค่าสินไหมทดแทนนี้คำนวณโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัยอิสระและในการประมาณการดังกล่าวต้องใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหารซึ่งสะท้อนถึงการประมาณการอย่างดีที่สุดในขณะนั้น เนื่องจากเป็น การคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคต ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงจึงอาจแตกต่างกับที่ได้ประมาณการไว้

(3) สำรองความเสี่ยงภัยที่ไม่สิ้นสุด

สำรองประกันภัยสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดคำนวณตามวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย โดยใช้การประมาณการที่ดีที่สุดของค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในระยะเวลาเอาประกันที่เหลืออยู่ ซึ่งการประมาณเงินสำรองดังกล่าวจำเป็นต้องใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร ซึ่งอ้างอิงจากข้อมูลในอดีตและประมาณการอย่างดีที่สุด ณ ขณะนั้น

			(หน่วย : ล้านบาท)	
	ปี 2567		ปี 2566	
	ราคาบัญชี	ราคาประเมิน	ราคาบัญชี	ราคาประเมิน
หนี้สินจากสัญญาประกันภัย				
- สำรองเบี้ยประกันภัย (Premium liabilities)	85.57	73.13	141.45	119.23
- สำรองค่าสินไหมทดแทน (Claim liabilities)	77.89	89.65	49.02	55.47

หมายเหตุ

- ราคาบัญชี หมายถึง มูลค่าหนี้สินจากสัญญาประกันภัย ที่ประเมินตามมาตรฐานการบัญชี มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้นักลงทุนผู้วิเคราะห์ทางการเงินเข้าใจถึงมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของหนี้สินจากสัญญาประกันภัยที่เป็นที่ยอมรับตามหลักการทางบัญชีในประเทศไทย ซึ่งมูลค่าดังกล่าวจะต้องผ่านการรับรองจากผู้สอบบัญชีอนุญาตแล้ว

- ราคาประเมิน หมายถึง มูลค่าหนี้สินจากสัญญาประกันภัย ที่ประเมินตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย เพื่อวัตถุประสงค์หลักในการกำกับความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันภัยและเพื่อให้มั่นใจว่าบริษัทความสามารถในการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาประกันภัยได้อย่างครบถ้วนแก่ผู้เอาประกันภัยซึ่งจะต้องประเมินโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนตามหลักการทางคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับการยอมรับ สมมติฐานที่ใช้ในการประเมินจะต้องสอดคล้องกับประสบการณ์จริงหรือในกรณีที่บริษัทมีข้อมูลไม่เพียงพออาจอ้างอิงจากประสบการณ์ของอุตสาหกรรมและปรับให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของพอร์ตการรับประกันภัยของบริษัทนั้น นอกจากนี้ มูลค่าสำรองประกันภัยดังกล่าวจะต้องรวมถึงค่าเผื่อความผันผวน (Provision of Adverse Deviation : PAD) ซึ่งให้เป็นไปตามที่สำนักงาน คปภ. กำหนด

ข้อสังเกต ในบางช่วงเวลาของการรายงานทางการเงิน มูลค่าหนี้สินจากสัญญาประกันภัยอาจมีความแตกต่างระหว่างราคาบัญชีและราคาประเมินของ อย่างมีนัยสำคัญ อันเนื่องมาจากวัตถุประสงค์และวิธีการที่ต่างกันใน การประเมินตามที่กล่าวไว้ข้างต้น ทั้งนี้ผู้ที่นำข้อมูลไปใช้ควรศึกษาและทำความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์แนวทางการประเมินราคาหนี้สินจากสัญญาประกันภัยทั้งสองให้ถี่ถ้วนก่อนตัดสินใจ

6. การลงทุนของบริษัท

วัตถุประสงค์ของการลงทุนของบริษัท

การลงทุนและการประกอบธุรกิจอื่นของบริษัท เป็นธุรกรรมที่สำคัญต่อการดำเนินงานและความมั่นคงของบริษัท เนื่องจากในการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยซึ่งมีองค์ประกอบของอัตราสินไหมทดแทนอัตราค่าใช้จ่าย แล้วเหลือส่วนของกำไรสำหรับการรับประกันภัย ซึ่งหากอัตราค่าสินไหมทดแทนและอัตราค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงสูงกว่าที่คาดการณ์ไว้ในการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย บริษัทฯก็อาจจะประสบผลขาดทุนจากการรับประกันภัย

การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่บริษัทประกันวินาศภัยจะต้องสามารถบริหารงานให้ดีให้เกิดผลตอบแทนมาชดเชยในส่วนของการรับประกันภัย และค่าใช้จ่ายดำเนินงานอื่น ๆ จึงทำให้บริษัทมีผลกำไรจากการดำเนินงาน เงินที่จะนำไปลงทุนนั้น ก็คือ ส่วนของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัย ซึ่งต้องจ่ายล่วงหน้า และบริษัทต้องจัดสรรเบี้ยประกันภัยส่วนหนึ่งมาตั้งเป็นเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัท และเงินสำรองประเภทอื่น ๆ บริษัทประกันภัยจึงนำเงินสำรองประกันภัย และเงินกองทุนของบริษัทไปลงทุนประกอบธุรกิจอื่น ๆ เพื่อให้มีผลตอบแทนจากการลงทุน

การบริหารการลงทุนที่ดีจะทำให้บริษัทได้รับผลตอบแทนดีและไม่เสี่ยงต่อการสูญเสียเงินลงทุน ในอดีตมีบริษัทประกันภัยบางประเทศประสบปัญหาทางการเงินถึงกับล้มละลาย โดยมีสาเหตุจากการบริหารการลงทุนผิดพลาด ฉะนั้นการลงทุนจึงเป็นหัวใจสำคัญของบริษัทประกันภัยเช่นเดียวกันกับการรับประกันภัย

กรอบนโยบายการลงทุน

การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัท ทุนประกันภัย จำกัด (มหาชน) ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

1. การลงทุนที่ควบคุมดูแลโดยคณะกรรมการลงทุนของบริษัท
2. การลงทุนที่ว่าจ้างบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมแห่งหนึ่งให้บริหารเงินลงทุนโดยทางบริษัท

ได้เป็นผู้กำหนดนโยบายในการลงทุนในภาพรวม (ได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนประกันวินาศภัยแล้ว)

นโยบายการว่าจ้างบุคคลภายนอกให้ดำเนินการลงทุนแทนบริษัท

บริษัทได้กำหนดคุณสมบัติและแนวทางการคัดเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน มีดังนี้

1. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ และนโยบายการลงทุนของกองทุนรวมสอดคล้องและไม่ขัดต่อกรอบนโยบายการลงทุนของบริษัท รวมทั้งคำนึงถึงประสิทธิภาพ ความรู้

ความสามารถ และความชำนาญ และหลักการในการบริหารกองทุน รวมทั้งคุณภาพของผู้จัดการกองทุน และความมั่นคงของบริษัทหลักทรัพย์การกองทุน

2. พิจารณาเปรียบเทียบค่าใช้จ่าย และเงื่อนไขต่างๆ ของกองทุน เช่น ค่าบริหารกองทุน เพื่อเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของกองทุน ค่าธรรมเนียมการขาย ช่วงเวลาขั้นต่ำของการลงทุน เพื่อให้บริษัท ได้รับผลตอบแทนที่มากที่สุด

สาเหตุที่ว่าจ้างบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมแห่งหนึ่งให้บริหารเงินลงทุน เนื่องจาก

1. เป็นการเพิ่มโอกาสในการลงทุนที่มากขึ้น รวมถึงมีความยืดหยุ่นในการลงทุน เนื่องจากผู้จัดการกองทุนภายนอกจะเป็นผู้กำหนดการลงทุนเอง รวมถึงยังสามารถปรับเปลี่ยนการลงทุนได้ตลอดเวลา อีกทั้งเป็นเปิดโอกาสให้ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านตลาดเงิน ตลาดทุน มาช่วยบริหารเงินลงทุน

2. มีการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ และเทคโนโลยี (Technology Transfer) ระหว่างกัน

คณะกรรมการลงทุนได้พิจารณาอย่างรอบคอบถึงผลดีและผลเสียของการว่าจ้างผู้จัดการลงทุนภายนอกบริหาร โดยว่าจ้างบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมแห่งหนึ่งให้บริหารเงินลงทุน โดยบริษัทได้เป็นผู้กำหนดนโยบายในการลงทุนในภาพรวม

ด้านการกำกับดูแลผู้จัดการกองทุนภายนอกนั้น คณะกรรมการลงทุนกำหนดให้ผู้จัดการกองทุนภายนอกนำเสนอแผนการลงทุน และรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการลงทุนเป็นรายไตรมาส เพื่อรับฟังกลยุทธ์การลงทุน หรือร่วมกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น (ถ้ามี) และให้ผู้จัดการกองทุนภายนอกนั้น รายงานผลการปฏิบัติงานให้ผู้บริหารระดับสูงหรือคณะกรรมการบริษัททราบ และทำการประเมินผู้จัดการกองทุนภายนอกในระหว่างรอบสัญญาจ้าง ตามเกณฑ์ประเมินผู้จัดการกองทุน ซึ่งครอบคลุมการประเมินทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพโดยเปรียบเทียบกับตัวเทียบวัด (Benchmark)

หลักการคัดเลือกสินทรัพย์ที่จะลงทุน

ตราสารทุน บริษัทได้กำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้

1. การวิเคราะห์เศรษฐกิจ (Economic Analysis) เป็นการวิเคราะห์และพยากรณ์แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจในอนาคต ทั้งแนวโน้มระยะยาวและระยะสั้น ทั้งเศรษฐกิจของประเทศและเศรษฐกิจของโลก นอกจากนั้น ยังรวมไปถึงการวิเคราะห์วัฏจักรเศรษฐกิจ (Economic Cycle) ดัชนีชี้วัดภาวะเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ และนโยบายของรัฐ เช่น นโยบายการเงิน นโยบายการคลัง นโยบายการค้าระหว่างประเทศ ว่าจะมีผลกระทบต่อธุรกิจที่ออกหลักทรัพย์มากน้อยเพียงใด

2. การวิเคราะห์อุตสาหกรรม (Industry Analysis) เป็นการวิเคราะห์วงจรอุตสาหกรรม (Industry Life Cycle) สภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรม ตลอดจนอนาคตของอุตสาหกรรมว่าจะมีแนวโน้มอัตราการเจริญเติบโตอย่างไร ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างด้วยกัน เช่น นโยบายของรัฐบาลที่จะให้การสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ โครงสร้างการเปลี่ยนแปลงของระบบภาษีของรัฐบาล โครงสร้างของอุตสาหกรรมแต่ละประเภท เป็นต้น

3. การวิเคราะห์บริษัท (Company Analysis) จะเน้นการวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) เช่น ประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือของผู้บริหาร บุคลากร ชีตความสามารถด้านการตลาด การผลิต / การบริการ การวิจัยและพัฒนา การบริหารและระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร ฯลฯ และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ซึ่งจะวิเคราะห์จากงบการเงินทั้งในอดีตและปัจจุบันของบริษัท เพื่อนำมาประมาณการกำไรต่อหุ้นและราคาหุ้นในอนาคต

ตราสารหนี้ บริษัทได้กำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้

1. การวิเคราะห์ความเสี่ยงของธุรกิจผู้ออกตราสารหนี้ นั้น โดยบริษัทได้พิจารณาความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ออกตราสารหนี้ โดยดูจากผลการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ (credit rating) ตราสารหนี้ นั้น ๆ ที่จัดทำโดย บริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือ (credit rating agency) ซึ่งเป็นองค์กรอิสระ ไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ออกตราสารหนี้ ในการจัดอันดับความน่าเชื่อถือนั้น อาจมีการจัดอันดับทั้งด้านคุณภาพของผู้ออกตราสารหนี้ (ความสามารถในการจ่ายชำระหนี้) และด้านคุณภาพของตัวตราสารหนี้เอง (ความเหมาะสมของเงื่อนไขในการชำระหนี้)

2. การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและอัตราดอกเบี้ย โดยบริษัทจะวิเคราะห์อัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินปัจจุบันและแนวโน้มของอัตราดอกเบี้ยของตลาดเงินในอนาคต เนื่องจากหากมีความผันผวน เช่น เมื่ออัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินขยับตัวสูงขึ้น หรือมีท่าทีว่าจะขยับตัวสูงขึ้น อัตราดอกเบี้ยที่ตราไว้ (coupon rate) ของตราสารหนี้ที่ออกใหม่ก็จะสูงขึ้นด้วย ตราสารหนี้ที่ออกมาก่อนหน้าและมีการซื้อขายในตลาดรอง ก็จะมีการซื้อขายในระดับราคาที่ลดลง เพื่อดึงให้อัตราผลตอบแทน (Yield) ขยับสูงขึ้นไปอยู่ในระดับที่เทียบเคียงกันกับอัตราดอกเบี้ย

ขอบเขตประเภทสินทรัพย์ที่บริษัทจะลงทุน

บริษัทสามารถลงทุนประกอบธุรกิจอื่น ได้ตามประเภทที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ.

2556 ลงวันที่ 30 กันยายน 2556 และประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ ประกันภัย เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ.2556 (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 ในประกาศดังกล่าวได้มีการลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ ได้หลายประเภท แต่ในทางปฏิบัติ นั้น บริษัทจะลงทุนตามประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. ฝากเงินไว้กับสถาบันการเงิน
2. ตราสารหนี้
3. ตราสารกึ่งหนี้กึ่งทุน
4. ตราสารทุน
5. หน่วยลงทุน
6. สัญญาซื้อขายล่วงหน้า
7. ตราสารหนี้ที่มีลักษณะของสัญญาซื้อขายล่วงหน้าแฝง
8. การให้กู้ยืม การให้เช่าซื้อรถ และการออกหนังสือค้ำประกันเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติ ตามสัญญาของโครงการต่างๆ

หลักการปฏิบัติการลงทุน

1. ตั้งอยู่ในหลักการพิจารณา และกลั่นกรองด้วยความรู้ความสามารถ ความเอาใจใส่รอบคอบ ระมัดระวัง และถี่ถ้วน โดยยึดหลักความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ตามแนวทางปฏิบัติอันเป็นที่ยอมรับ (Best Practice)

2. มีการแบ่งแยกหน้าที่ระหว่างส่วนงาน Back Office และ Front Office

3. ให้ความสำคัญกับการมีวินัยด้านการลงทุน เช่นกำหนดให้มีการปรับสัดส่วนการลงทุนให้ใกล้เคียง กับสัดส่วนตามแผนการจัดสรรเงินลงทุน ในกรณีที่สัดส่วนการลงทุน เบี่ยงเบนไปเนื่องจากราคาหลักทรัพย์ หรือมีการลงทุนที่ปรับตามสภาพการณ์ของตลาดเงินตลาดทุนช่วงสั้น ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสที่จะได้รับ ผลตอบแทนหรือลดความเสี่ยง

4. สนับสนุนการลงทุนในบริษัทที่มีธรรมาภิบาลที่ดีโดยจะไม่ส่งเสริมการลงทุนในกิจการที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- 4.1. กิจการที่ก่อให้เกิดปัญหามลภาวะ หรือผลกระทบอย่างมีสาระสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม
- 4.2. กิจการที่ประกอบธุรกิจบนพื้นฐานของการลอกเลียนแบบ และขัดต่อกฎหมายด้านทรัพย์สิน ทางปัญญา
- 4.3. กิจการที่ประกอบธุรกิจอันขัดต่อศีลธรรมและจารีตประเพณีอันดี
- 4.4. กิจการที่ประกอบธุรกิจอันเป็นภัยต่อสังคม หรือความมั่นคง
- 4.5. กิจการที่ประกอบธุรกิจที่ไม่โปร่งใส และไม่สามารถอธิบายต่อบุคคลภายนอกได้

ขั้นตอนการลงทุน และรายงานผลการลงทุน

กระบวนการตัดสินใจการลงทุน ประกอบไปด้วย คณะกรรมการลงทุน มีหน้าที่วางนโยบายการลงทุน กำกับดูแลและควบคุมการลงทุนให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย และเป้าหมายที่กำหนด ภายใต้กรอบความเสี่ยง และผลตอบแทนเป้าหมาย

ขั้นตอนการอนุมัติการลงทุน

1. จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการการลงทุนอย่างน้อยไตรมาสละ 1 ครั้ง เพื่อพิจารณากลยุทธ์การลงทุน ดูแลสถานะของการลงทุน และป้องกันความเสียหายจากการลงทุน พร้อมทั้งจัดทำรายงานประชุมเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการบริษัท
2. จัดให้มีข้อมูลวิเคราะห์การลงทุน โดยวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน และวิเคราะห์ทางเทคนิค รวมทั้งบทวิเคราะห์อื่น เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน
3. หากมีการขออนุมัติเพิ่ม/ลดการลงทุน จะปฏิบัติตามอำนาจอนุมัติการลงทุน

การประเมินราคาทรัพย์สินลงทุน

ตลอดเวลาการลงทุน บริษัท ต้องประเมินราคายุติธรรมของตราสาร หรือมูลค่าการลงทุนตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย รวมทั้งสอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชี และตามเงื่อนไขที่สภาวิชาชีพบัญชีกำหนด และต้องดำรงเงินกองทุนเพื่อรองรับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการลงทุนได้ตามที่กฎหมายกำหนด

หากบริษัท มีการลงทุนในสินทรัพย์ที่ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ จะต้องได้รับความเห็นชอบโดยคณะกรรมการลงทุน โดยจะต้องพิจารณาเป็นรายปี และจะต้องผ่านการอนุมัติเห็นชอบโดยคณะกรรมการบริษัททุกครั้ง

	หน่วย : ล้านบาท			
	ปี 2567		ปี 2566	
	ราคาบัญชี	ราคาประเมิน	ราคาบัญชี	ราคาประเมิน
เงินฝากสถาบันการเงินและ บัตร เงินฝากสถาบันการเงิน	81.89	81.89	42.85	42.86

ตราสารหนี้ (พันธบัตร, หุ้นกู้, ตั๋วสัญญาใช้เงิน, ตั๋วแลกเงิน, หุ้นกู้แปลงสภาพ และ สลากออมทรัพย์)	217.17	209.58	217.10	207.22
ตราสารทุน (ไม่รวมเงินลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วม)	77.29	70.28	78.33	71.16
หน่วยลงทุน	-	-	-	-
เงินให้กู้ยืม, เงินให้เข้าซื้อรถ และ ให้เช่าทรัพย์สินแบบลีสซิ่ง	-	-	-	-
ใบสำคัญแสดงสิทธิการซื้อหุ้น หุ้นกู้ หน่วยลงทุน	-	-	-	-
ตราสารอนุพันธ์	-	-	-	-
เงินลงทุนอื่น	-	-	-	-
รวมสินทรัพย์ลงทุน	376.34	361.73	338.28	321.23

7. ผลการดำเนินงานของบริษัทประกันภัย รวมถึงผลการวิเคราะห์และอัตราส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

สำหรับปี 2567 บริษัทฯ มีเบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้สุทธิเท่ากับ 289.33 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน จำนวน 38.78 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 10.30 เนื่องจากการขยายช่องทางการรับประกันภัย ซึ่งในส่วนของการรับประกันภัยรถยนต์ และ ตัวการแสดง ในขณะที่ บริษัทมีค่าใช้จ่ายรวมเป็นเงิน 447.79 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 185.25 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 70.56 โดยมีรายการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญได้แก่ (1) ค่าใช้จ่ายในการรับประกันภัยที่เพิ่มขึ้น จำนวน 67.87 ล้านบาท เนื่องจากการขยายช่องทางการตลาดในปี 2567 (2) ค่าสินไหมทดแทนสุทธิเพิ่มขึ้น จำนวน 61.07 ล้านบาท จากการขยายตัวของรับประกันภัยรถยนต์ และ สินไหมน้ำท่วมในช่วงปลายปี (3) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเพิ่มขึ้น 52.33 ล้านบาท จากคดีการยางสิ้นสุดตามคำพิพากษาของศาล ส่งผลให้เกิดหนี้สูญจำนวน 44 ล้านบาท ค่าใช้จ่ายทางกฎหมายของคดีการยาง จำนวน 6.5 ล้านบาท และ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เพิ่มขึ้นจากการสรรหาบุคลากรเพิ่มขึ้นจำนวน 4.5 ล้าน
--

		หน่วย : ล้านบาท
รายการ	ปี 2567	ปี 2566
เบี้ยประกันภัยรับรวม	415.43	376.65
เบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้ (สุทธิ)	289.33	153.26
รายได้จากการลงทุน และรายได้อื่น	10.69	11.82
กำไร (ขาดทุน) สุทธิ	113.99	49.73

อัตราส่วน	ปี 2567	ปี 2566
อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน (Loss Ratio)	22.71%	7.38%
อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจกันภัย (Expense Ratio)	111.13%	123.65%
อัตราส่วนรวม (Combined Ratio)	133.84%	138.11%
อัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity ratio)	398.03%	545.79%
อัตราส่วนสินทรัพย์ลงทุนต่อหนี้สินผู้เอาประกัน (Asset back to Insurance Liabilities)	319.29%	288.11%
อัตราส่วนผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (Return on equity)	(51.84)%	(16.59)%

8. ความเพียงพอของเงินกองทุน

บริษัทฯ ต้องดำรงเงินกองทุนเพื่อรองรับผลขาดทุนหรือความสูญเสียที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วอาจส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานและเงินกองทุนของบริษัทฯ ตัวอย่างเช่น การจ่ายสินไหมรายใหญ่ การเกิดมหันตภัย การขาดทุนจากการลงทุน เป็นต้น นอกจากนี้เงินกองทุนยังเป็นหลักประกันในความมั่นคงและสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ของบริษัทฯ อีกด้วย เงินกองทุนนั้นจะสะท้อนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีของบริษัทฯ และยังเป็นสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าให้แก่บริษัทฯ เมื่อระดับความเพียงพอของเงินกองทุนลดลงอย่างเป็นสาระสำคัญ

รายการ	หน่วย : ล้านบาท	
	ณ วันที่ 31 ธันวาคม	
	ปี 2567	ปี 2566
สินทรัพย์รวม	558.87	771.34
หนี้สินรวม		
- หนี้สินจากสัญญาประกันภัย	163.46	190.47
- หนี้สินอื่น	227.46	309.07
ส่วนของเจ้าของ	167.95	271.80
อัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 ที่เป็นส่วนส่วนของเจ้าของต่อเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย (ร้อยละ)	217.42	391.71
อัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย (ร้อยละ)	217.42	391.71
อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (ร้อยละ)	217.48	391.71
เงินกองทุนที่สามารถนำมาใช้ได้ทั้งหมด	154.99	235.04
เงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย	71.29	60.00

หมายเหตุ

- ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการกำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันวินาศภัย กำหนดให้นายทะเบียนอาจกำหนดมาตรการที่จำเป็นในการกำกับดูแลบริษัทที่มีอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนต่ำกว่าร้อยละหนึ่งร้อยสี่สิบได้

- เงินกองทุน เป็นเงินกองทุนตามราคาประเมิน ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย

- รายการข้างต้นคำนวณโดยใช้ราคาประเมิน ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย

9. งบการเงิน และหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับรอบปีปฏิทินที่ล่วงมาที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบและแสดงความเห็นแล้ว

งบการเงินนี้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่กำหนดในพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 และจัดทำขึ้นตามวิธีการบัญชีเกี่ยวกับการประกันภัยในประเทศไทยและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งกำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (“คปภ.”) และเป็นไปตามรูปแบบงบการเงินที่กำหนดในประกาศ คปภ. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและระยะเวลาในการจัดทำและยื่นงบการเงินและรายงานเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. 2559 ลงวันที่ 4 มีนาคม 2559

ความเห็น

ข้าพเจ้าได้ตรวจสอบงบการเงินของบริษัท พูนประกันภัย จำกัด (มหาชน) ซึ่งประกอบด้วยงบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2567 งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นและงบกระแสเงินสด สำหรับปีสิ้นสุดวันเดียวกัน และหมายเหตุประกอบงบการเงินรวมถึงหมายเหตุสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ

ข้าพเจ้าเห็นว่างบการเงินข้างต้นนี้แสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2567 ผลการดำเนินงานและงบกระแสเงินสด สำหรับปีสิ้นสุดวันเดียวกันของบริษัท พูนประกันภัย จำกัด (มหาชน) โดยถูกต้องตามที่ควรในสาระสำคัญตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

กรุณาดูเอกสารแนบ : งบการเงินประจำปี 2567 ที่ผู้สอบบัญชีได้ตรวจสอบแล้ว ซึ่งได้รับอนุมัติโดยที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปี 2568 เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2568